

Се „Мати твоя!“ (Іоаннѣ 19, 27.)

КНИЖОЧКА

ДЛЯ

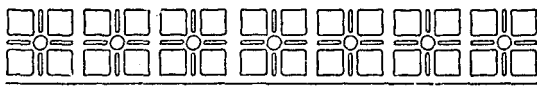
ЧЛЕНОВЪ НАБОЖНОГО СОЮЗА
„ЖИВОГО РОЖАНЦА“ ВЪ ЕПАРХІИ
КРИЖЕВАЦКОЙ.

ПОДАЕ

УПРАВА ЕПАРХІИ.

ЗАГРЕБ.
КР. ЗЕМ. ТИСКАИ
1917.

**Всѣмъ вѣрнымъ Крижевацкои Епархіи.
Миръ въ Господѣ и благословенство!**

Найдорожши въ Христѣ Врата и Сестры!

Невозможно би було въ коротцѣ докладно оновѣсти ти всѣ велики ласки, яки приносить вельми поширена въ католицкой Церквѣ набожна практика въ честь Божои Матери — одмовляне рожанцевыхъ молитовъ.

Навернене грѣшниковъ, утвержене и освячене праведниковъ, горяча набожность, сунокой, любовь, згода и щасте въ родинахъ, помочь въ бѣдахъ та потребахъ, ратунокъ для цѣлой св. Церкви, выбавлене душъ зъ чистилища, та численни одпуеты, — ото коротко наведени успѣхи спасенной, такъ кождому приступной, рожанцевой молитвы въ честь Дѣви Маріи.

Бажаю, щобы всѣ вѣрни сее епархіи сами на собѣ чимъ скорше досвѣдчили тихъ блаженныхъ наслѣдковъ, передовсѣмъ въ тыхъ тяжкихъ часахъ, де такъ много помочи зъ неба всѣмъ намъ потрѣбно.

Тому подаю Вамъ, мои Найдорожни, отси поученя. Всѣхъ Васъ заохочую якъ найусильнѣйше до почитаня Божой Матери рожанцевой и бажаю Вамъ якъ найщедрѣйшого благословеньства и помочи одъ Цei.

Въ томъ намѣрѣнiю и зъ тымъ бажанемъ Вашого наибольшого добра подаю Вамъ отсю книжочку и жичу собѣ того, щобы она дойшла до рукъ всѣхъ монахъ вѣрныхъ Бачкого, Срѣмского и Раевоселского деканату, та щобы запровадила всѣхъ подъ покровъ Марiи, небесной Царицѣ!

Крижевцѣ дня 1. октября 1916 р.

Др. Діонисий Няради,
Епископъ Администраторъ.

I.

МОЛИТВЫ ОБЫЧНЫЯ.

† Бо има Отца и Сына и Святаго
Духа, аминь.

Молитва къ Св. Духу.

Царю небесный, Оутѣшителю, Дше
истины, иже вездѣ сый, и вса исполниай,
сокровище благихъ, и жизни подателю,
прійди и вселса въ ны, и очисти ны
отъ всякїа скверны, и спаси Блаже дшы
наша.

Трисвятое.

† Святый Боже, Святый Крѣпкій
Святый Безсмертный помози намъ. 3.

Славословіє малое.

СЛАВА ОУЦѢ И СЫНУ И СВАТОМУ ДУХУ,
И НЫНѢ И ПРИСНУ И ВО ВѢКИ ВѢКОВЪ, АМИНЬ.

Молитва къ Пресв. Троицѣ.

Пресвятая Троице, помилуй насъ. Господи, очисти грѣхи наша. Владыко, прости беззаконія наша. Святый посети и исцѣли немощи наша, имене твоего ради.

Господи помилуй 3. Слава Оуцѣ: И нынѣ.

Молитва Господня.

Отче нашъ, иже еси на небесѣхъ: Да святится имя твое. Да приидетъ царствіе твое. Да вѣдетъ воля твоя, яко на небеси и на земли. Хлѣбъ нашъ насѣяный даждь намъ днесь. И остави намъ долги наша, якоже и мы оставляемъ должникомъ нашимъ. И не введи насъ во искушеніе. Но избави насъ отъ лукаваго. Аминь.

Господи помилуй 12. Слава Оуцѣ: И нынѣ.

Поклопеніе Іисусу Христу.

† Приидите, поклонимся Царевнѣ нашей Богѣ.

† Приидите, поклонимся Христу Царевнѣ нашей Богѣ.

† Приидите, поклонимся и припадѣмъ
самому Господу Исусу Христу, Царю и
Богу нашему.

Исповѣданіе вѣры.

Вѣрую въ единого Бога, Отца, все-
держителя, творца неба и земли, види-
мыхъ же всѣхъ и невидимыхъ. И во еди-
ного Господа Исуса Христа, Сына Божіа
единороднаго, отъ Отца рожденнаго пре-
жде всѣхъ вѣкъ: Божіа отъ Божіа, Бога
истинна отъ Бога истинна, рожденна не-
сотворенна единосущна Отцу, имже все
всѣхъ. Насъ дѣла чловѣкъ и нашего ради
спасенія сшедшаго съ небесъ, и воплоти-
вшагося отъ Духа свята и Маріи Дѣвы,
и очеловѣчшася. Распятаго же за ны при
понтійсткѣ Платкѣ, страдавша и по-
гребенна, и воскресшаго въ третій день
по писаніемъ. И возшедшаго на небеса, и
сѣдѣщаго одеснѣю Отца, и пакы гра-
дѣщаго со славою сѣдѣти живымъ и мер-
твымъ, евоже царствію не вѣдетъ конца.
И въ Духа святаго, Господа животвора-
щаго, иже отъ Отца и Сына исходящаго,
иже со Отцемъ и съ Сыномъ спокланѣма
и сославима, глаголавшаго пророки. Во
единѣ, святѣю, соборнѣю и апостольскѣю
Церковѣ. Исповѣдѣю едино крещеніе во
оставленіе грѣховъ. Члю воскресенія мер-
твыхъ. И жизни вѣдѣщаго вѣка. Аминь.

Молитва о отпущеніи грѣховъ.

Ослаби, остави, отпусти Боже, согрѣшенія наша, вольная и невольная, іаже въ словѣхъ и въ дѣлахъ, іаже въ вѣдѣніи и невѣдѣніи, іаже въ оумѣхъ и въ помышленіи, іаже въ дни и въ ноци; всѣ намъ прости, іако Благоу и Человѣколюбицу.

Молитвы къ Преч. Богородицѣ.

Богородице Дѣво радѣйся благодатная Маріе, Господь съ тобою; благословенна ты въ женахъ, и благословенъ Плодъ чрева твоего, іако родила еси Христа Спася, Избавителя душамъ нашимъ.

*

Подъ твою милость пренебрегаемъ, Богородице Дѣво, молитвъ нашихъ не презри въ скорбѣхъ, но отъ вѣдъ избави насъ едина чистая и благословенная.

Преславная Приснодѣво Богородице Маріе, мати Христа Бога нашего, прими молитвы наша, и донеси къ Сыну твоему, и Богу нашему, да спасетъ и просвѣтитъ тебе ради души наша.

Оупованіе намъ Отецъ, пренебжешице наше Сынъ, и покровитель намъ есть Духъ свѣтлый: Троице свѣтаа Боже нашъ, слава тебѣ.

Длужносци христїяина.

1. Десять Божїихъ заповѣдей.

1. Азъ есмь Господь Богъ Твой да не будутъ тебѣ бози инїи кромѣ мене.
2. Не призывай имя Господа Бога на даремно.
3. Памятай абысь день недѣльный святить.
4. Чти отца твоего и мать твою, да благо ти будетъ и долголѣтенъ будещи на земли.
5. Не убій.
6. Не чужоложь.
7. Не укради.
8. Не будь свѣдкомъ фалшивымъ противъ ближняго твоего.
9. Не пожадай жены ближняго твоего.
10. Не пожадай жадной вещи ближняго твоего.

2. Пять заповѣдей Церковныхъ :

1. Дни святочїи святити.
2. Въ недѣлю и въ свято службу Божїю слухати.
3. Приказанїи посты посетити.
4. Каждого року исповѣдатися и причащатися.
5. Въ постахъ не свадьбовати.

3. Седмь Таинъ Христовыхъ :

1. Крещенїе.
2. Миропомазанїе.
3. Свхарїстія, тоестъ тѣло и кровь Господня подъ видами хлѣба и вина.
4. Покаянїе.
5. Священство.
6. Малженство.
7. Елеопомазанїе.

4. Пять рѣчи головныя, которыя каждому христіянину знати и вѣровати потребно къ спасенію.

1. Единъ есть Богъ въ трехъ Особахъ себѣ равныхъ: Богъ Отець, Богъ Сынъ, Богъ Духъ Святый.

2. Богъ есть праведный Судія, который праведнымъ царство небесное даруетъ, а злыхъ не-кломъ вѣчнымъ караетъ.

3. Сынъ Божій стался человѣкомъ, дабы насъ отъ погибели вѣчной откупилъ.

4. Душа человѣческа есть бессмертна.

5. Благодать Божія ко спасенію потребна есть.

Каждый вѣрный христіянинъ дѣлати долженъ:

1. Добродѣтели Богословскія.

1. Вѣра. 2. Надежда. 3. Любовь.

2. Добродѣтели головныя семь головнымъ грѣхамъ противныя.

1. Смиреніе. 2. Щедрота. 3. Цѣломудріе. 4. Человѣколюбіе. 5. Воздержаніе. 6. Терпеливость. 7. Прилѣжность для хвалы Божіей.

3. Семь милосердныхъ учинковълежащихъ до души.

1. Согрѣшающаго исправляти. 2. Неукаго научити. 3. Сомнѣвающемуся добръ poradити. 4. За ближняго Бога молити. 5. Смутнаго потѣшити. 6. Кривды претерпѣти. 7. Вины отпущати.

4. Семь милосердныхъ учинковълежащихъ до тѣла.

1. Голоднаго накормити. 2. Жаждущаго напоити. 3. Голаго пріодѣти. 4. Хвораго посѣтити.

5. Вязня выкупити. 6. Подорожного въ домъ при-
яти. 7. Мертваго погребсти.

Каждый вѣрный христiянинъ вароватися мае отъ:

1. Седмь грѣховъ головныхъ.

1. Пыха. 2. Скупость. 3. Нечистота. 4. За-
висть. 5. Обжирство (пiянство.) 6. Гнѣвъ. 7. Лѣнив-
ство до хвалы Божой.

2. Шесть грѣховъ противъ св. Духа.

1. Вишемѣрное довѣрiе на милосердiе Божiе.
2. Отчаянiе о спасенiи. 3. Упорчивость противъ
познатоi христiянскоi истины. 4. Заздрость ласки
Божiей отъ ближняго. 5. Затвердѣлость сердца въ
грѣхахъ. 6. Конечное непокаянiе.

3. Девять грѣховъ чужихъ.

1. На грѣхъ порадую дати. 2. Грѣхъ приказовати
(повелѣвати). 3. На грѣхъ соизволати. 4. Грѣшника
не карати. 5. Грѣшника заступати. 6. На грѣхъ по-
буждати. 7. Грѣхъ похвалати. 8. Грѣхъ не изъя-
вити. 9. На грѣхъ прикладъ дати.

4. Четырехъ грѣховъ до неба вопiющихъ.

1. Добровольное убiйство. 2. Содомiя. 3. Утѣ-
сненiе сиротъ и вдовиць. 4. Удержанiе платни на-
смникомъ.

Послѣднiя рѣчи.

1. Смерть. 2. Судъ. 3. Царство небесное. 4. Пе-
кло вѣчное.

Короткий Катехизм.

О Бозї.

1. Хто нас сотворив?

Нас сотворив Господь Бог.

2. Хто то є Господь Бог?

Господь Бог є то безконечно совершенний дух, пан неба і землі і наш небесний Отець.

3. По що сотворив нас Господь Бог?

Господь Бог сотворив нас, щоби ми Єго пізнавали, Єго любили, Єму служили і через те спасли ся, се є заслужили на небо.

4. Де є Господь Бог?

Господь Бог є всюди: в небі, на землі і на кождім місци.

5. Чи є більше як оден Бог?

Є лише оден Бог, в трех особах Божих.

6. Як називають ся тоті три особи Божі?

Тоті три особи Божі називають ся: Отець, Син і сьвятий Дух.

7. Як називають ся тоті три особи Божі разом?

Тоті три особи Божі разом, називають ся: Пресьвята Тройця.

8. Чи кожда особа Божа є правдивим Богом?

Так єсть. Кожда особа Божа є правдивим Богом: Отець є правдивим Богом,

Син є правдивим Богом і сьвятий Дух є правдивим Богом.

9. Чи є отже лише один Бог?

Так єсть. Всі три особи Божі єуть одним Богом, бо всі три особи Божі мають ту саму Божу природу, є. є. всі три особи Божі єуть однаково вічні.

10. Котра з трех осіб Божих зійшла на землю та стала чоловіком?

Друга особа Божа, се є Син, зійшла на землю, та стала чоловіком?

11. Що то значить: Друга особа Божа стала чоловіком?

Друга особа Божа стала чоловіком, значить, що Син Божий за співділанем сьв. Духа прийняв на себе природу людську, яку мають всі люди.

12. Як називає ся Син Божий, прийнявши людську природу?

Син Божий, прийнявши людську природу, називає ся: Ісус Христос.

13. Чому Син Божий став чоловіком?

Син Божий став чоловіком, щоби через свою смерть на кресті відкупити нас від смерті вічної і вказати нам дорогу до життя вічного.

14. Де є тепер Ісус Христос?

Ісус Христос яко Бог є всюди, а яко Богочоловік є в небі і в пресьвятий Євхаристії.

О пресвятій Тайні Євхаристії.

15. Що є в пресвятій Тайні Євхаристії?

В пресвятій Тайні Євхаристії є тіло, кров, душа і божество Ісуса Христа під видами хліба і вина.

16. Що то є види хліба і вина?

Види хліба і вина є все те, що в хлібі і вині спостерігаємо нашими зміслами: очима, смаком, нюхом, дотиком і т. д.

17. Чому Ісус Христос установив пресвяту Тайну Євхаристії?

Ісус Христос установив пресвяту Тайну Євхаристії:

1) щоби і яко чоловік міг завсїгди оставати поміж нами;

2) щоби міг за нас жертвувати ся Отцю своему небесному в Службі Божій;

3) щоби в святім Причастію міг бути поживою для душ наших.

18. Що має чинити той, що хоче достойно прийняти св. Причастіє?

Той, що хоче достойно прийняти св. Причастіє:

1) має бути натще бодай від півночи;

2) має висповідати ся, если почувася до смертного гріха;

3) має взбудити в собі віру, надію і любов до Ісуса Христа, укритого в Пресвятій Тайні Євхаристії.

Увага: Недужі можуть причащати ся, хотяй не суть натще.

О Тайні Покути.

19. Що має начинити той, що хоче достойно відправити сьв. Сповідь?

Той, що хоче достойно відправити сьв. Сповідь має:

1) зробити точний обрахунок совісти;

2) щиро жалувати за гріхи, якими образив Бога;

3) кріпко постановити: вистеригатися на будуче всякого гріха і по можності направити заподіяні шкоди;

4) визнати гріхи перед сьвящеником;

5) відправити наложену через сьвященика покуту.

20. Якого гріха допускає ся той, що сьв. Сповідь відправляє без жалю, або на сьв. сповіди затаює гріх смертельний?

Той, що сьв. Сповідь відправляє без жалю, або на сьв. сповіди затаює гріх смертельний, допускає ся тяжкого гріху сьвятотатства і колиби номер в тім стані, не поправивши сьвятотатської сповіди, его душа пішла би до пекла.

21. Хто буде засуджений до пекла?

До пекла буде засуджений той, хто номере в смертнім грісі.

22. Що терплять прокляті в пеклі?

Прокляті терплять в пеклі невисказані вічні муки.

23. Хто піде до неба?

До неба піде той, хто помре в ласці Божій і у всім задосить учинить Божій справедливості.

24. Чого уживають блаженні в небі?

Блаженні в небі, разом з Ангелами і Сьвятими, уживають невисказаного щастя: вони оглядають Бога лицем в лице і суть з Богом з'єдинені вічною любовію.

25. Які душі ідуть до чистилища?

До чистилища ідуть ті праведні душі, які ще в повні не задосить учинили Божій справедливості.

26. Що кожний християнин має вірити, щоби міг спасти ся?

Кожний християнин, щоби міг спасти ся, має вірити все тоє, що Бог об'явив і єв. католицька Церков подає до вірування.

27. Що кожний християнин є обов'язаний знати?

Кожний християнин є обов'язаний знати все, що заключає ся в „Вірую“, в десяти заповідях Божих, в пяти заповідях церковних, також Тайни, конечні для всіх дорослих і молитву Господню, се є „Отче наш“.

28. Що кожний християнин має сповняти?

Кожний християнин має сповняти?

- 1) заповіді Божи і заповіді церковні;
- 2) обов'язки свого стану.

О сьв. Літургії, або Службі Божій.

29. Що то є сьв. Літургія, або Служба Божа?

Сьв. Літургія, або Служба Божа, є то безперестанна жертва нового Завіта, в якій Ісус Христос через руки сьвященика, під видами хліба і вина жертвує ся Отцю своему небесному безкровним способом так, як колись пожертвував себе кровавим способом на кресті.

30. Хто має хосен зі сьв. Літургії?

Хосен зі сьв. Літургії мають:

1) Сьвященик.

2) Ті, за котрих відправляє ся сьв. Літургія.

3) Ті, котрі на сьв. Літургії єспівають або услугують.

• 4) Ті, що побожно слухають сьв. Літургії.

5) Всі взагалі люде, а особливо члени воюючої Церкви на землі і члени Церкви страдаючої, се є душі в чистилици.

31. В яким намірі відправляє ся сьв. Літургія?

Сьвята Літургія відправляє ся:

1) щоби Богу, найвисшому Панови та Сотворителеви, віддати належну честь та поклон; і тоді сьв. Літургія називає ся жертвою почитаня;

2) щоби Богу достойно подякувати за одержані добродійства, а особливо за ласку відкупленя; і тоді сьв. Літургія називає ся жертвою подяки;

3) щоби задосить учинити Божій сираведливості за поповнені гріхи і щоби випросити ласку покути і прощенє кар до-часних для себе, або для душ в чисти-лиці; і тоді сьвята Літургія називає ся жертвою задосить учиненя;

4) щоби випросити у Бога помочи для себе, або для других в потребах душі і тіла; і тоді сьв. Літургія називає ся жер-твою просьби.

32. Що значить слово: Літургія?

Слово Літургія є грецьке слово і зна-чить: спільне діло, прилюдне діло.

33. Чому безкровна жертва нового Завіта на-зиває ся: Літургія?

Безкровна жертва нового Завіта на-зиває ся: Літургія длятого, бо в єї від-праві лучать ся всі християни, щоби ра-зом зі сьвящеником принести Богу без-кровну жертву.

34. Чому безкровна жертва нового Завіта на-зиває ся також: Служба Божа?

Безкровна жертва нового Завіта на-зиває ся також: Служба Божа длятого, бо через неї в найдостойнійший спосіб слу-жимо Богу і віддаємо Єму належну честь та славу.

35. З кілько частин складає ся сьв. Літургія?

Сьв. Літургія складає ся з трех ча-стин :

1) з Проскомидії, 2) з Літургії огла-шених, і 3) з Літургії вірних.

36. Що сьвященик робить в часі Проскомидії?

В часі Проскомидії сьвященик приготує на жертву: хліб і вино, до якого доливає кілька капель води.

37. Що представляє Проскомодія?

Проскомодія представляє нам народжене Господа Ісуса Христа в вертепі Вифлєємськїм.

38. Що дїє ся в часі „Лїтургїї оглашених“?

В часі „Лїтургїї оглашених“, вірні приготавлиють ся молитвою та слуханєм проповіді, щоби як найбільший хосен віднести з безкровної жертви нового завіта.

39. Що представляє нам „Лїтургїя оглашених“?

„Лїтургїя оглашених“ представляє нам:

1) укритє житє Ісуса Христа в Назаретї (Антифони);

2) крещенє в ріці Йорданї (Єдинородний Синє);

3) прилюдну працю учительську (малий вход, Апостол, Євангелїє).

40. Чому друга часть сьв. Лїтургїї називає ся: „Лїтургїя оглашених“?

Друга часть сьв. Лїтургїї називає ся: „Лїтургїя оглашених“ длятого, що в перших віках християнства на сїї части сьв. Лїтургїї могли бити приєутними: „оглашенї“, або „катехумени“, щоби почувти уступи з сьв. Письма (Апостол і Єванге-

лиє) і вислухати Христову віру. Але як діякон проголосив слова: „Близи оглашені изийдите“, мали оглашені вийти з церкви.

41. Хто то були: „оглашені“, або „катехумени?“

„Оглашені“, або „катехумени“ були то люде, які приготовляли ся до сьв. Крещення.

42. Що діється в часі „Літургії вірних?“

В часі „Літургії вірних“ збуває ся безкровна жертва нового завіта, се є хліб переміняє ся в пресвяте Тіло, а вино в пресвяту Кров Господа Ісуса Христа, який через руки сьвященика жертвує себе Отцю своему небесному і подає себе вірним на поживу в сьвятім Причастію.

43. Що представляє нам Літургія вірних?“

Літургія вірних представляє нам:

1) торжественний в'їзд Ісуса до Єрусалиму (великий вход);

2) установленє пресвятої Тайни Євхаристії, терпіня і смерть Господа Ісуса Христа (Прийміте ядите . . . Пійте от неї вси . . . Твоя от Твоїх . . .);

3) Воскресенє Ісуса (Єдинь сьвят, єдинь Господь . . .);

4) Перебуванє Ісуса через сорок днів по воскресенію між учениками (Видѣхом сьвіт истинний . . .);

5) Вознесене на небо і зіслане сьвятого Духа (Всегда, нині і присно . . .);

44. Чому трета часть сьв. Літургії називає ся: „Літургія вірних?“

Трета часть сьвятої Літургії називає ся: „Літургія вірних“ длятого, бо в перших віках християнства, на сій части сьв. Літургії могли бути присутні лише самі вірні, се є ті, що були окрещені, а за свої тяжкі, прилюдні гріхи не мусіли відправляти прилюдної покути.

45. Кілько є сьв. Літургій з огляду на обряди?

З огляду на обряди є три сьв. Літургії:

- 1) Літургія сьвятого Василя Великого;
- 2) Літургія сьв. Йоана Золотоустого;
- 3) Літургія Григорія Двоєслова, папи Римского, яку звичайно називаємо: „Преждеосвященна“.

46. Кілько разів і коли відправляє ся Літургія сьв. Василя Великого?

Літургія сьв. Василя Великого відправляє ся десять разів на рік: а то:

- 1) першого Януара, в день смерти сьвятого Василя;
- 2) перших п'ятох неділь Великого посту;
- 3) в великий Четвер і велику Суботу;

4) в навечеріє Різдва Христового і Богоявлення.

47. Коли відправляє ся Літургія „Преждеосвященна“?

Літургія „Преждеосвященна“ відправляє ся в середи і пятницї великого посту і в понеділок, второк та середу великого тиждня.

48. Коли відправляє ся Літургія св. Іоана Золотоустого?

Літургія св. Іоана Золотоустого відправляє ся в ті дні, коли не є приписана Літургія св. Василя, або Літургія „Преждеосвященна“.

Назва: „грекокатолики“.

49. Чому ми називаємо ся: грекокатолики?

Ми називаємо ся: грекокатолики для того,

1) Що богослуження відправляємо після грецького обряду, се є після того обряду, який в грецькій мові уложили св. Василій Великий, св. Іоан Золотоустий, св. Іоан Дамаскин і другі святі Отці, а який на старославянську мову в девятім столітїю перевели святі братя Кирило і Методій;

2) А називаємо ся: католики для того, що визнаємо тоту віру, яку Бог об-

явив і яку католицька Церков подає до віруваня.

50. Чи є яка різниця в речах віри між грекокатоликами, а римокатоликами?

Нема. Грекокатолики і римокатолики визнають одну і тоту саму віру, мають ті самі сьвяті Тайни і узнають за видиму голову Христової Церкви Пану Римского.

51. Чим отже різняться ся грекокатолики від римокатоликів?

Грекокатолики різняться ся від римокатоликів л и ш е об р я д о м : грекокатолики мають в богослуженях грецький обряд, а римокатолики римський обряд.

52. Яка є різниця між католиками (так грецького, як і римского обряду) а схизматиками, які неправно називають себе православними?

Різниця між католиками а схизматиками, які в 9. столітю відорвали ся від сьв. католицької Церкви, є тота, що схизматики :

1) не признають Пану Римского за видиму голову Христової Церкви ;

2) не вірять, що сьв. Дух походить від Отця і Сина ;

3) не вірять, що пречиста Діва Марія була зачата без гріха первородного ;

4) не вірять, що є чистилище ;

5) не вірять, що словами Христовими : „Сіє єсть Тіло мое“ і „Сія єсть Кров моя“

перемінює ся хліб і вино в пресвяте Тіло і Кров Господа Ісуса Христа;

6) не вірять, що Пана Римский є непомильний, коли яко найвисший пастир і учитель рішає, чого ціла Церков має придержувати ся в річах віри і обичайности;

7) не вірять в многі інші правди, в які вірять і яких навчає сьвята католицка Церков.

53. Чи вільно католикам ходити на богослуження схизматицької Церкви, де нема Церкви католицкої?

Не вільно, бо 1) се наказує сьв. Церков і 2) се було би признаванем ложної науки схизматиків.

Увага: Хто з цікавості заїде до схизматицької, лютерської, або иншої не католицкої церкви, не повинен там ані крестити ся, ані клякати, ані молити ся.

54. Що має робити грекокатолік в краю (на пр. в Прусах), де нема своєї Церкви?

Повинен ходити до Церкви римокатолицкої; і через тоє не змінює свого обряду. Щоби грекокатолік міг перейти на римокатолицкий обряд, потреба особливого позволення Папи Римського.

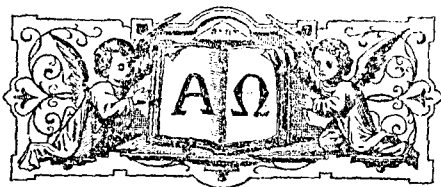
55. Дві головні заповіді любови.

1. Люби Господа Бога твого всім серцем своїм і всею душею своєю і всею силою своєю і всею мислюю своєю.

Се перша і найбільша заповідь, а друга подібна до неї.

2. Люби ближнього твого, як себе самого.

II.

1. Що то Рожанецъ Пречистой Дѣвы Маріи?

Рожанецъ Преч. Дѣвы Маріи є то способъ молитвы въ честь Пречистой Дѣвы принятый в католицкой Церквѣ.

Вонъ полягає на томъ, що одмовляємо 15 разовъ „Отче нашъ“ и до каждого „Отче нашъ“ додаємо по 10 „Богородице Дѣво“, а яко законченє каждой десятки говоримо „Слава Отцу“ и при томъ розважаємо выбрани таиньства зъ житя Іисуса Христа и Пречистой Дѣви. Ти таиньства суть:

а) Таиньства радости.

1. Благовѣщенє и воплощенє Сына Божого.

2. Пресвята Дѣва посѣщує святу Єлисавету.

3. Рождество Христове.
4. Марія жертвує Ісуса въ Храмѣ.
5. Марія знаходить Ісуса дванаіцять-лѣтнього въ храмѣ.

б) Таинства страстни.

6. Ісусъ заливає ся кровавимъ потомъ въ оливномъ городѣ.
7. Ісуса бычуютъ.
8. Ісуса вѣнчаютъ терновимъ вѣнцемъ.
9. Ісусъ двигаетъ хрестъ.
10. Ісуса розпинають на хрестѣ.

в) Таинства славни.

11. Воскресеніє Ісуса Христа.
12. Вознесеніє Ісуса Христа.
13. Сошествіє св. Духа.
14. Успеніє Преч. Дѣвы.
15. Прославленіє-вѣнчаніє Маріи въ небѣ.

Коли молимо ту молитву, то: 1. отдаємо особлившу честь Преч. Дѣвѣ, а 2. лучимо молитву устну зъ умовою, се є, маємо устами одмовляти молитви и гядкою розважати добране таинство нашон св. вѣри.

Називають сю молитву и „Псалтирь Преч. Дѣви Маріи“. Такъ якъ маємо 150 псалмовъ, такъ вѣрни хотять почитувати Божу Матеръ стоиатьдесятьма „Богородице Дѣво“ и пятнайцятьма „Отче нашъ“ зъ розважанємъ. Ти молитвы уважає св. Цер-

ковъ неначе за вѣнецъ рожь, що ихъ вѣрни жертвують Небесной Царицѣ, звѣден то имя „Рожанецъ“.

До лекного численя сихъ молитовъ придумано вѣнецъ зернятокъ на шнурку або ланцушку насыляныхъ. Для того въ дальшому значѣню названо и сеї вѣнецъ рожанцемъ.

Называютъ люди си молитвы деколи коронкою, одъ слова „когона = вѣнецъ“, а то длитого, що въ урядовомъ церковномъ язичѣ называе ся „короною, коронкою“ загально всякій способъ одмавланя молитовъ повтаряючи ихъ на ново въ певномъ порядку и при томъ для докладности рахубы уживаючи насылянье на шнурку чи ланцушку зернять.

Є много такихъ молитовъ и для ныхъ придуманихъ „Коронокъ“ и то въ честь тайнъ св. вѣри, або въ честь привѣлѣвъ, або подѣй зъ житя Преч. Дѣвы. Ми говоримо ту о наибольше поширеномъ Рожанци Преч. Дѣвы.

2. История Рожанца.

Историки церкви кажутъ, що сеї точный способъ одмавлати рожанецъ Преч. Дѣвы зачавъ ся десь въ 14. вѣцѣ або и скорше. Але починъ до той молитвы дали ще давни пустиножителѣ, що много мо-

лили ся и ту саму молитву много разовъ повтаряли.

Они постановляли собѣ одмовити рано только и только молитовъ, а вечеромъ зновъ только, то и повночи итд. Та щоби се зраховати, мусѣли собѣ на се порадити. Якжеж на се порадити? Историкъ Созоменъ пише намъ о св. Павлѣ Тивейскомъ (въ Єгиптѣ), пустиножителю зъ 4. вѣка, що воиъ одмовлявъ 300 означенихъ молитовъ на день. А щоби не помылити ся въ рахунку, то бравъ напередъ себе 300 каменичиковъ и за каждою молитвою по одномъ викидавъ.

Однак той спѣсобъ бувъ досить невигодный, тожъ вже ученики св. Павла замѣсть камѣня, одни брали шнурокъ и вязали на нѣмъ только вузликовъ, колько мали одмовити молитовъ. А инши ще на лѣпшу впади гадку. Замѣсть вязати вузлики, насиляли на шнурокъ только зернять, з якихъ ягодъ, колько имъ треба було одмовити молитовъ, и відтакъ за каждою молитвою пересували по одному зернятку. Восточни монахи одмовляли въ сеї спѣсобъ много разовъ коротку молитву: „Господи Іисусе Христе, Сыне Божий, помилуй насъ грѣшныхъ“.

Сеї звичай числти молитвы на зернятахъ принявъ ся и у заходныхъ христіянъ, а у нихъ звичайна молитва, яку

такъ повтаряли було „Отче нашъ“,¹⁾ а оносля десь одъ 12. вѣка повтаряли попри се и молитву „Богородице Дѣво“.

Проповѣдники и набожни почитателѣ Преч. Дѣвы переймили сей звычай и уложили рожанецъ въ честь Маріи Дѣвы точно после того способу, якъ мы вже подали. Они поручали его вѣрнымъ, и ти зъ великимъ пожиткомъ духовнымъ ти молитвы одмавляли. — Св. Церковь си молитвы похвалила и надала велики одпусти и дуже горячо поручає, щобы вѣрни почитували въ сей способъ Пресв. Дѣву и умолювали Божого змилуваня черезъ Си заступництво.

3. Чи Рожанецъ противить ся восточному обряду? Чи вѣрни сего обряду можуть его одмавляти?

Одновѣдаємо коротко, що Рожанецъ у нѣчомъ не противить ся восточному обряду, та все вѣрни дуже похвально роблять, если его будуть одмавляти.

Божь одмавляне молитовъ „Отче нашъ“ и „Богородице Дѣво“ хочби и колько ра-

¹⁾ Латински „Отче нашъ“ зачинає ся словомъ „Pater“ (отець). Тому, що на зерняткахъ часто его говорили, то називали таке молене *patère* (патере). Звідси пошло, що въ деякихъ сторонахъ люди називали молитву „пацѣрь“, „пацѣры“ говорити; а шнурокъ зъ зернятками коронку „пацѣрки“ або „пацѣрки“.

зовъ не може протывити ся нѣякому обрядови и оно згоджуе ся зовсѣмъ добре зъ кождымъ католицкимъ обрядомъ, якіи только є на свѣтѣ. Такъ само розважане таиньствъ св. вѣры не можемо полишати одному якомусь обрядови; оно є для всѣхъ вказане и нѣхто ще сего доси не сказавъ, щобы розважане могло бути противъ якого обряду. Противно, оно кождому обрядови принесєе хосєнь.

Можна Рожанецъ, себто ти молитви, одмавляти и безъ зернятокъ, але они є приняти для выгоды и точности. Мы вже перше оповѣли, що сей способъ числѣти молитовки на зерняткахъ выдумали восточни монахи. И опєся той звычай перейшовъ одъ грецкихъ монаховъ до латинскихъ и до нашихъ монаховъ на Руси-Украинѣ. Они вязали на вервѣцѣ (шнурку) только вузликѡвъ, колько мали одмовити молитовъ. И звидси сей шнурокъ назвали русько-украинѣски монахи вервыцею. (Вєрвь слово церковне, значить на наше только, що шнурка; одъ того слово вервѣця.) А хоч опєся вже и не вязали вузликѡвъ на шнурку, але насыляли на него зернята, то слово вервиця полинило ся вѣ книгахъ до нынѣшного дня. У полудневыхъ Славянъ называютъ сей шнурокъ „число“, бо на нѣмъ числять ся молитвы. У Русинѡвъ-Украинцѣвъ уживає ся ще слово „чотки“

що значить ровнож „числа“, бо се утворене одъ слова четати = числити. А восточнихъ монаховъ изъ давна по нинѣшній день малюють зъ вервицею-четками въ рукахъ и они єѣ дѣйсно посять.

Отже уживане зернят до численя молитовъ було и є въ уживаню у восточнихъ християнъ, и оно не може въ нѣчомъ противити ся нѣякому обряду. — Проте только ти кажутъ, що Рожанецъ є латиньскій, котри сего не порозумѣли, або зі злого упередженя не хотѣли, щобы вѣрни достунали тихъ великихъ ласкъ, якихъ можуть достунити за ти молитви.

Свв. Церковь надѣлила тихъ всѣхъ, що одмавляють Рожанецъ великими однустами. Отже Рожанецъ, то молитва однустова. А однусты не належать виключно до одного обряду, але є всѣмъ вѣрнымъ епильны, такъ якъ одна только є свв. Церковь, якъ оденъ Ісусъ Хр., що зъ Єго заслугъ черпаємо всѣ ласки однустовъ.

Тому ясна рѣчь, що завсѣмъ невмѣстне є говоренье, що Рожанецъ є латиньскій. Нѣхто до него нѣкого не силує. То є набожна практика, яку похвально робимо, а грѣху не маємо, если до неї не беремо ся. Але нехай принайменше злобно нѣхто од неї другихъ не одмовляє такимъ говореньемъ, що не має основы, а приносить шкоду тымъ, що спынює только добра въ

дунахъ людскихъ, та позбавляє ратунку только душъ, що зостають въ чистилищи. Одже не слухайте тихъ, що противъ сеи молитви говорять.

4. Молитва Рожанцева є гарна и хосенна.

Рожанецъ маємо одмавляти зъ розважанемъ таинствъ зъ житя Ісуса и Маріи. Одмавляти „Отче нашъ“ и „Богородице Дѣво“ то знає кожда християньска дитина. Отже дуже легко може кождій християнинъ приучити ся при одмавляю тихъ молитовъ розважати високи тайни сѣв. вѣры и такъ бильше буде мѡгъ молити ся и розмовляти зъ Богомъ.

Рожанецъ, якъ мы сказали, то молитва, якою почитаємо Пречисту Дѣву, то єѣ псалтирь: то вѣнецъ рожъ духовныхъ, що складаємо у єѣ стопъ, то сердечне почитуванє Маріи. Мы яко єѣ дѣти въ простотѣ серця повтаряємо молитвы и слова, що ними єѣ выславляємо, словами єѣ наймилѣйшими, бо словами, якими єѣ поздоровивъ самъ Богъ черезъ Ангела, черезъ сѣвѣту Єлисавету и сѣв. Церковъ. А при томъ пригадуємо Маріи на вєѣ таиньства, в якихъ єѣ Сынъ и Она для насъ много зробили, вытерпѣли и були прославлени. Якжежъ ся молитва немає бути Маріи и Богови мила? Якъ не мала би та молитва знайти вєслушаня у Бога и Маріи? Дѣйсно лишъ ве-

ликій ворогъ Маріи и людий одтягати буде ихъ од тѣхъ молитовъ.

Хто до сен молитви приложить ся, то певно однесе великій хосенъ, бо свое сердце зверне до Бога, поправитъ его розважанемъ правдъ Божихъ, а Богъ дастъ ему ласку, що вонъ зле жите и грѣхи покине, поправитъ ся и стане ревнымъ християниномъ за молитвами Божои Матери.

И дѣйсно знаємо зъ досвѣду, що ти люди, яки кожного дня одмавляють або по змозѣ часто, хочъ якусь частину Рожанця, то они змѣнюють свое жите на добре і нѣколи бильше Рожанця не покидають.

Всѣ Святїи одъ колька сотъ лѣтъ одмавляли Рожанецъ и такъ високо его цѣнили, що уважали сю молитву за знаменитий способъ почитуваня Преч. Дѣвы. То бувъ довгъ ихъ сердца, якій они сплачували щодня той, якої по Бозѣ найбильше завдячуємо всѣ.

Они его нѣколи не опустили, хочбы и не знати килько мали занять. Мы нѣколи не скончилиб, еслыб хотѣли описувати зъ житя Святїихъ, якъ они високо цѣнили молитву рожанцеву. Подаємо лиш килька при мѣровъ.

Сьв. Папа Пій V. помимо численнихъ занять не опустивъ анѣ одного дня рожанцевої молитвы. Сего домагавъ ся рив-

нож одъ всѣхъ своихъ домовниковъ. Свв. Кароль Боромей самъ що дня одмавлявъ Рожанецъ и поручавъ питомцемъ духовного семинаря, чтобы они хоч частину Рожанця що дня одмавляли; запровадивъ у своєї епархіи рожанцеве братство и зъ нимъ спільно часто одмавлявъ Рожанецъ, та сподѣвавъ ся, що сею молитвою наверне грѣшниковъ у своєї епархіи, а праведниковъ заведе до свѣтлости. Учителѣ свв. Церкви свв. Франць Салезій и свв. Альфонсъ Лігорій зобовязали ся обѣтомъ, що кожного дня будуть одмавляти Рожанецъ. Отъ се лиш килько примѣровъ зъ многихъ.

Ся молитва показала ся успѣшною и для ширшихъ круговъ. Въ 16. вѣцѣ досвѣдчивъ того майже пѣлий христіянській свѣтъ. Було се такъ. Въ р. 1571. напавъ турецкій султанъ Селімъ II. зъ великою фльотою на італійске побереже зъ намѣромъ здобути Італію, а Римъ, столицю христіянства, знищити. Великій страхъ обгорнувъ весь христіянській свѣтъ. На покликъ свв. Отця, папы Пія V. зобрали ся христіянськи володарѣ до обороны, але они були и числомъ и оружно слабши од завзятого ворога христіянъ. Помимо того не упадали на дуся. На приказъ свв. Отця оддали ся всѣ въ опѣку Преч. Д. Маріи. Мило було бачити, якъ полководцѣ вразъ

зо всѣми вояками однодушно клячали подь поблагословленными прапорами. Они всѣ молили ся до Бога о помоч за вставленемъ Преч. Дѣви Маріи, якои образъ видный бувъ на каждомъ корабли.

Подь проводомъ архикнязя Івана Австрійского зачала ся дня 7. октября борба подь Лепантомъ. Була то страшна битва. Видавало ся, що все пропаде и потонить ся. Подчасъ коли християньски вояки бороли ся на морю, у Римѣ и у другихъ мѣстахъ католицкого сѣвѣта, вѣрни одмавляли Рожанецъ. И самъ сѣв. Отець Пана Пій V. разомъ зъ вѣрными его одмавлявъ. Наразъ приступивъ до окна и подиѣши очи въ небо, сказавъ пророчимъ духомъ: „Не журѣмъ ся вже, але подякуймо Богови за побѣду, яку Вонъ зволивъ дарувати християньскому войску. Такъ и було. Небавомъ прибувъ посланецъ зъ веселою вѣсткою, що християни побили Турковъ, часть ихъ фльоти потопили и спалили, а 180 кораблѣвъ заняли. Настала велика радость мѣжь християнами и всѣ до одного приписували ту побѣду помочи и вставленю Преч. Дѣвы Маріи и молитвѣ рожанцевой.

Ровнож в р. 1716 знова побѣдили християни Турковъ за вставленемъ Пречистой Дѣвы.

5. Св. Церковъ високо цѣнить рожанцеву молитву, захвалює и поручає ю.

Тому що молитва рожанцева є така гарна, вельчава, звертає людей до Бога и Маріи, та по неї люди отримують много ласкъ и добродѣйствъ, то нѣчо проте дивного, що Папи Римски поручили єѣ и надѣлили великими одпущами. Є много одпущовъ, якихъ можуть доступити и таки, що не належать до нїякого брацтва. Брацтва мають свои велики и численни одпущы. Мы ихъ всѣхъ ту не вычисляемо, щобы обємъ сеи книжочки не бувъ за великій.

Папа Урбанъ IV. каже: черезъ Рожанецъ христіаньскій народъ приймає щоденно найрожнороднѣйши ласки.

Левъ X: Рожанецъ повставъ тодѣ, коли свѣтови грозило найбільше нещастє.

Адріанъ IV.: Рожанецъ покоровивъ діавола.

Григорій XIV.: Рожанецъ нищить грѣхъ, нимъ видзискуємо страчену ласку: черезъ него росте слава Бога.

Павло V. каже: Рожанецъ, то скарбница Божихъ ласхъ.

Пій IX. видповивъ у вѣрнихъ ревность у одмавляню рожанця и такъ навчає: „Наколи хочете, щобы у вашихъ серцяхъ, у вашихъ родинахъ и у вашомъ народѣ за-

панувавъ спокой, мовте спильно щодня ро-жанецъ“.

Однакъ найбільна заслуга коло розширення рожанця безсумнівнѣно належить ся папѣ Льву XIII. Одъ початку свого панования до року 1896. вонъ аж 20 разовъ як голова церкви въ справѣ рожанця писавъ. Въ р. 1883. воззавъ сеї папа всѣхъ католиковъ, щобы они цѣлый мѣсяць октябрь посвятили Преч. Дѣвѣ и одмовляли Рожанецъ вьедно: „Найусильнѣйше бажаемо, щобы всѣ вѣрни явно и приватно, кождый въ своімъ домѣ, одмовлявъ св. Рожанецъ и нѣколи его не заведбувавъ“.

Давъ бы Богъ, що бы сеї голосъ Намѣстника Христового трафивъ и до нашего сердца!

6. Коротка наука о живомъ Рожанцу.

Живий Рожанецъ є то набожный союзъ, въ якомъ зберає ся по 15 людей и що мѣсяця роздѣлюють мѣжъ себе 15 таинствъ Рожанця. Кождий зъ тыхъ людей з'обовязує ся (але не подъ грѣхомъ) що дня одмовляти свою десятку на посвѣченихъ пацерахъ и розважати одповѣдне таинство. Зборъ 15 особъ називає ся рожею живого Рожанця.

Що мѣсячне змѣнюванє таинствъ жеребомъ не є неможливе. За позволенємъ

проводника можна на примѣръ въ той способъ змѣняти таинства, що кождий членъ слѣдующого мѣсяця бере слѣдующе таинство зъ порядку таинствъ.

Союзъ живого Рожанця заложила набожна невѣста Марія Павлина Жарко въ Лионѣ (Франція) въ 1726. р.

Папа Григорій XVI. 1832. р. одобривъ союзъ живого Рожанця и надѣливъ его щедрими одиустами. Папа Пій IX. дня 17. серния 1877. р. передавъ зарядъ того союза Чиновн оо. Домініканівъ.

7. Загальни постановы для союза живого Рожанця.

1. Одинокимъ обовязкомъ членовъ живого Рожанця (але не подь грѣхомъ) є: одмовити кождого дня одну десятку Рожанця зъ розважанємъ таинства, яке на него припало, на посвѣченихъ Пацеркахъ. Ти таинства мають ся що мѣсяця въ означеномъ дни змѣняти у одповѣднѣй способъ.

2. Если кружокъ 15 особъ зменшить ся тим, що хто зъ членовъ умре або выступить изъ союза, то прочи члены помимо того зыскати можуть однусты, кобы только проводникъ найдальше до мѣсяця одъ часу, якъ довѣдавъ ся о смерти члена, чи о его выступленю, постарав ся доповнити число

15. новимъ членомъ. (Григорій XVI. 1. па-долгета 1835. р.) Ты члени, що точно и ревно 'одмовляють свою десятку, не тра-тять однустовъ черезъ то, если хтось зъ членовъ его кружка не окончуе свои мо-литви; нѣхто другый не е обовязаный спов-няти за него его довжность.

3. Всѣхъ на томъ свѣтѣ существую-щихъ союзовъ „Живого Рожанца“ голов-нимъ управителемъ и надзирателемъ е ге-нералный настоятель чина св. До-миника въ Римѣ. Одъ него мае власть апостолекій администраторъ епархїи кри-жевацкои заложити союзъ живого Рожанца въ епархїи крижевацкои.

4. По парохїяхъ провадятъ живый Ро-жанецъ мѣстни священники, котрихъ апо-столски администраторъ за то назначить.

5. Мѣсцевий проводникъ одной парохїи може бути именованый на колька лѣтъ, або и до конца жия. Однакъ власть мѣ-цевого проводника е привязана до мѣсяца, а не до особы. Если протѣ мѣсцевий про-водникъ, на примѣръ парохъ чи завѣдатель парохїи, переносить ся на другу парохїю, то его власть перестав. И для того его наслѣд-никъ на парохїи мусить старати ся у епар-хїяльного проводника, щобы его заименовали провѣдникомъ мѣцевого живого Рожанца.

Мѣсцевий проводникъ не може самъ на свое мѣсе именовати другого провод-

ника. Може однакъ взяти собѣ когось до помочи; такий помочникъ може в его имени вести дѣло живого Рожанця.

6. В поодинокихъ мѣсяхъ чи епархїяхъ можуть бути додани еще особливши постановы, що до урядженя живого Рожанця. Однакъ ти постанови мусять годыти ся зъ постановами Апостольского престола, и зъ приписами, яки видала найвисша управа живого Рожанця.

7. Члены живого Рожанця мають одмовляти свою десятку на рожанци палежно посвяченомъ. Щобы съвященники-проводники могли рожанцѣ посвячувати, мають на те одержати власть одъ найвисшого проводника.

8. Мѣсцеви проводники мають заименувати наглядча для каждого числа 15, або такожь для колькохъ рожь. Старшина каждого кружка мае що мѣсяця скликати своихъ членовъ и роздѣлити имъ таинства. Если члени не мають зібрати ся, може старшина зъ двома членами избрати для неприсутныхъ таинства и имъ передати.

8. Одпусти надани вѣмъ вѣрнымъ, котри сами молятъ Рожанецъ.

1. 5 лѣтъ и 5 чотыридесятныцъ за каждый разъ, если хто одмовляе третю часть Рожанця. До узисканя того одпущу

не е необходимо послугувати ся посвяченымъ Рожанцемъ.

2. 100 днівъ одуесту за кожде „Отче нашъ“ и „Богородице Дѣво“, если хто одмовляе цѣлыхъ 15 або принайменне 5 десятокъ на посвяченомъ належно Рожанци.

3. Повный одуестъ разъ на рокъ въ довольный день для тыхъ, що кожного дня 15 або принайменне 5 десятокъ одмавляють. Условія: сповѣдь, св. Причастіе, и молитви въ намѣреню св. Отця. (Венедикто XIII., 13. цвѣтня 1726.)

Одуести за сильне мольенье Рожанця.

Папа Пій IX. д. 15. мая 1851. для всехъ вѣрныхъ, що въ церквѣ чи въ каплицы або въ дому зъ другими молятъ ся слѣдуючи одуесты:

1. 10 лѣтъ и 10 чотыридесятныцъ разъ на день за сильне одмавляне Рожанця.
2. Повный одуестъ послѣдной недѣлѣ въ мѣсяцы, если хто принайменне три рази въ тыжни 5 десятокъ сильно въ такой наведеный способъ одмовлявъ. — До зысканя сихъ послѣднихъ одуестовъ непотрѣбно ровножь уживати посвяченихъ чотокъ — (Beringer, Ablässe I B. стор. 469 i 470. Paderborn 1915).

9. Одпусты для членовъ живою Рожанця.

1. Повный одпустъ въ перше торже-
ственно свято для тыхъ членовъ, що зи-
стали приняты и вписаны до Рожанця че-
резъ дотычного Проводника. Условія: Спо-
вѣдь, св. Причастіє въ день свята. (Григорій
XVI., 27 сѣчня 1832.)

2. За одмовлене своєї десятки 100
днѣвъ одпусту въ повседневни дни, а 7
лѣтъ и 7 четыридесятницъ каждой недѣлѣ
и свята черезъ цѣле торжество Рождества
Христового, Пасхи, Сошествія св. Духа,
Пресв. Евхаристіи, Успенія Пресв. Дѣвы,
Рождества Ёѣ и Непорочного Зачатія. (Гри-
горій XVI. як више.)

3. Повный одпустъ на Рождество Хри-
стове, Новый рокъ, Богоявленіе, Воскресе-
ніе, Сошествіе св. Духа, Пресв. Евхаристию,
и на всѣ праздники мали и велики Пресв.
Дѣви, ровножь на день св. Апостоловъ Пе-
тра и Павла, въ недѣлю всѣхъ Святыхъ,
въ кожду третю недѣлю мѣсяця.

Условія: если членъ каждого дня при-
найменьше черезъ мѣсяць набожно одмав-
ляе свою десятку и по Сповѣди и св.
Причастію посѣтитъ яку церковь и тамъ
помолить ся въ намѣреню св. Отця. А тымъ,
що не суть в стапѣ посѣтити церковь, може

сповѣдникъ замѣнити на яке инше побожне дѣло. (Григорій XVI.)

Ти, всё однусть можна жертвувати въ хосенъ душъ в чистилищи.

Однусти для Проводниковъ ревнителейвъ, ревнительок и старшини живого Рожанця:

1. Старшини выбраны належно черезъ Проводника, если старшуютъ въ рожевомъ кружку 15 особъ, зыскують за кождый разъ однусть 100 диввъ, зверхуючи свой обовязокъ въ кружку. (Григорій XVI. 7 червня 1839.)

2. Ревнитель або ревнителька, если мае паглядъ принайменше над 11 рожанцевыми кружками, зыскують 300 диввъ однуству, килько разовъ свой обовязокъ сповняють. (Григорій XVI.)

Уваги. Всё члены живого Рожанця суть в житю и по смерти участниками у всёхъ Службахъ Божихъ, молитвахъ и всёхъ прочихъ заслугахъ цѣлого Чина оо. Проповѣдниковъ.

10. Постанови зглядомъ набожного союза „Живого Рожанця“ у епархїи крижевацкои.

1. Отсимъ запроваджуе ся въ епархїи крижевацкои союзъ „Живого Рожанця“. Епархїалнимъ проводникомъ е епископъ апостолскїй администраторъ.

2. По парохіяхъ будутъ провадили „Живый Рожанецъ“ мѣсцеві душпастири зъ позволеньемъ епархіалнаго проводника.

3. Передъ впровадженъемъ союза „Живого Рожанця“ мае священникъ поучити людей о обовязкахъ и заохотити до него. По приготованю, якъ назберае ся число найменьше число 15 особъ, священникъ якъ мѣсцевый проводникъ виберае зъ нихъ старшину або проводника — проводницю рожі.

4. По можливости най кождый станъ и поль мае свою рожу, свой кружокъ. И такъ будутъ кружки муцинь, женицинь, моюдцѣвъ, дѣвчатъ, старшихъ и молодшихъ.

5. Проводникъ або проводниця рожі мае вести списъ членовъ своі рожі, а мѣсцевый проводникъ списуе у своі книзѣ всѣхъ членовъ и кружковъ, та ихъ проводниковъ або проводницъ.

6. Если буде много кружковъ въ одной парохіи, то проводникъ мѣсцевый може надъ колькома кружками поставити еще надзирательвъ, що звать ся ревнителями — ревнительками. Ревнителѣ мають наглядати надъ тымъ, чи цѣле дѣло добре веде ся въ ихъ кружкахъ.

7. Старшина рожѣ мае въ першу недѣлю кождого мѣсяця скликати членовъ

свого кружка и имъ жеребомъ подѣлитъ таинства, яки они на слѣдующій мѣсяцъ мають розважати. До того роздѣлюючи таинства будуть мати одновѣднн карти зъ тайнами. Старшина ти картки номѣнає и дасть членамъ вытягаты. За неприсугного може тягнути хто другій. Если таке выбране таинства не може одбути ся, то кождый членъ возьме собѣ слѣдующе по порядку таинство. Мѣцевый проводникъ чи такожь ревнитель, будутъ доглядати, щобы змѣна таинства що мѣсяця одбувала ся.

8. Вировадженье „Живого Рожаница“ най одбуде ся въ праздникъ Матери Божой якъ найторжественѣйше.

9. Проводникъ рожн або кружка має обовязокъ старати ся, що бы його рожка завсѣгди мала число од 15 особъ и що бы яко найревнѣйше виновняла свои обовязки.

10. Всѣмъ членамъ поручає ся, що би старали ся призыскати новыхъ членовъ, та що бы якъ наибольше кружковъ було.

11. Всѣ члени „Живого Рожаница“ мають взірцево жити, всѣ свои обовязки якъ у дому такъ у церкви совѣстно виновнювати, памятаючи всегда, що вони подъ особлившою оиѣкою Препенорочнои Дѣвы Марии. Если бы котрый зъ членовъ дававъ згиршенье другимъ своимъ житьемъ, такого має проводникъ рожн мило опомнути.

Если бы вонъ не поправивъ ся, має его опомнути и поучити мѣсцевый проводникъ. А если бы и то не помогло, такого члена мѣсцевый проводникъ має выключити зъ рожн.

12. Членамъ поручаеся, що бы пыльно брали участь на церковныхъ богослуженняхъ, часто сповѣдали ся и по возможности приступали чымъ частѣйше до св. Причастія особливо на праздники, коли можуть достати повный однусть.

13. Членамъ поручае ся, що бы въ недѣлю и праздникъ по вечернѣ або передъ вечерню у церкви всѣ разомъ молили ся Рожанецъ.

14. Поручае ся членамъ, що бы каждый, котрый може, дававъ мѣсячно найменше по 2 гелера. Ту милостино зберае проводникъ рожн и передае священникови, а священникъ дѣлитъ на 3 части. Одна часть носилае ся до Риму — „Петровый грошь“, друга иде до фонду для будови будучихъ монастырей въ епархїи, а трета часть для братсва св. Кирила и Методія.

15. Если котрый зъ членовъ умре, нехай всѣ члени союза, котри можуть, одпровадятъ его до гроба и на дорожѣ найразомъ молятъ ся Рожанецъ за душу усопшаго.

16. Праздникомъ союза Живого Рожанця е „Благовѣщенє Пресв. Богоро-

дици“. По возможности того дня все члены най приступлять до св. Причастія, роздаютъ милостиню убогимъ; самъ праздникъ най торжественно обходить.

Додатокъ:

1. Радостни таинства треба брати одъ початку поста передъ Рождествомъ Христовимъ до недѣль мясопустной.

2. Страстни таинства треба брати одъ недѣль мясопустной до Великой суботи.

3. Славни таинства треба брати одъ Пасхи до недѣль Всѣхъ святыхъ.

4. Одъ недѣль „Всѣхъ святыхъ“ до поста передъ Рождествомъ Христовимъ треба брати въ субботу и недѣлю таинства славни, въ понедѣлокъ, вовторокъ и четверь радостни, въ среду и пятницу таинства страстни.

II. Способъ моленя Рожанця для поодинокихъ особъ.

На хрестикку и на першомъ великомъ зернятку. „Въ имя Отца и Сына и святаго Духа, Аминь. — Слава Тебѣ Боже нашъ. Трисвятое. Отче нашъ. Вѣрую.“ Стор. 7. 8. 9.

На першомъ маломъ зернятку: „Господи Иисусе Христе, умножи въ насъ вѣру, молитвами Пречистыя Твоея Матери и всѣхъ святыхъ Твоихъ Аминь.“

„Богородице Дѣво, радуй ся, благодатная Маріе, Господь съ Тобою. Благословенна ты въ женахъ и благословенъ плодъ чрева твоего, яко родила еси Христа спаса, избавителя душамъ нашимъ.“

На другомъ маломъ зернятку: „Господи Иисусе Христе, утврди въ сердцахъ нашихъ надежду молитвами пречистыя твоея матери и всѣхъ святыхъ твоихъ. Аминь.“ „Богородице Дѣво...“

На третьемъ зернятку: „Господи Иисусе Христе, розпали въ сердцахъ нашихъ любовь, молитвами Пречистыя Твоея Матери и всѣхъ святыхъ твоихъ. Аминь.“ „Богородице Дѣво . . .“

Слава Отцу и Сыну и святому Духу, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ. Аминь.

Ти молитви то вступь и пригоованье до Рожанця.

Права коронка або Рожанецъ зачинае ся зъ розважаньемъ таинствъ и зъ молитвами слѣдующими:

На великомъ зернѣ мовимо таинство, о котромъ маемо розважати, а по томъ „Отче нашъ“.

На малихъ 10 зерняткохъ: „Богородице Дѣво“, а по десятомъ „Богородице Дѣво“, „Слава Отцу и Сыну и святому Духу . . .“

Так само молимо и дальши десятки зъ розважаньемъ таинствъ.

Тыхъ таиствъ, о котрихъ на Пацеркахъ розважаемо, єсть 15 и то: 5 радостнихъ, 5 єтраетнихъ и 5 славныхъ (стр. 59).

II. Способъ спильного моленя „Живого Рожанця“.

Въ имя † Отца и Сина † и євятаго † Духа. Аминь.

Молитва намѣренія. — „Проводникъ або проводница рожи“.

Господи Ісусе Христе Боже нашъ въ злуцѣ зъ тимъ євятимъ намѣреніємъ, зъ якимъ Ты на земли жіючи приносивъ хвалу євому небесному Отцю, и мы жертвуємо Тобѣ отєи молитви. Приносимо ихъ въ славу и честь Бога въ євятой Тройцѣ єдиноєго, на похвалу Прєєвятой Дѣви Маріи и всѣхъ Євятыхъ.

Благаємо о скрѣплєнє ирavedнихъ, о наєрпєнє пєвѣрнихъ, єретиковъ, єхизматиковъ, та грѣшниковъ; о спасєнє всѣхъ жіючихъ, и о ратунокъ для душъ въ чистилищи. Просимо о доброй уєнѣхъ и поводжєнє для єв. католикою Цєркви и для єѣ Голови, Папы Римєєкого, для єпископовъ и католицєєкого євященєства; о розширєнє и скрѣплєнє вѣры католикою; о оцѣку и благословєнє твое для духовнои єєминарин, щоби намъ виховала євященєство пє-

реняте духомъ апостолскимъ, жаромъ и ревностію святою; о многи и святи покликанія до житія монашого и законного. — Просимо о миръ для цѣлого свѣта, та всяке добро для нашего дому и держави. Просимо и за тихъ, котри вручили ся нашимъ молитвамъ, якъ и за всѣхъ помочи божои божои потребуочихъ.

Господи, уста наша отверзи на достойну похвалу Пресвятои Дѣви Маріи!

Разомъ всѣ. Начало обично до „Вѣрую“ — на хрестіку и на першомъ бильшомъ зернятку. Стр. 7. 8. 9.

Проводникъ або проводница рожі на першомъ маломъ зернятку:

„Господи Ісусе Христе умножи въ насъ вѣру молитвами Пречистыя твоя матери и всѣхъ святыхъ твоихъ. Аминь“.

Хор на правои сторони: „Богородице Дѣво . . .“

Проводникъ або проводница на другомъ маломъ зернятку:

„Господи Ісусе Христе утврди въ сердцахъ нашихъ надѣю молитвами Пречистыя твоя матери и всѣхъ святыхъ твоихъ. Аминь“.

Хоръ на лѣвои сторони: „Богородице Дѣво . . .“

Проводникъ або проводница на третьомъ маломъ зернятку:

„Господи Ісусе Христе розпали въ сердцахъ, нашихъ любовъ молитвами Пречистыя твоея матери и веѣхъ святыхъ твоихъ. Аминь“.

Хоръ на правой сторонѣ: „Богородице Дѣво . . .“

Веѣ разомъ: „Слава Отцу и Сыну и святому Духу и нынѣ и присно и въ вѣки вѣковъ. Аминь.“

Проводникъ або проводница: Розважмо, якъ Пресвята Дѣва Марія Господа нашего Ісуса Христа по Духу святому зачала.

Веѣ разомъ: „Отче нашъ . . .“ на великомъ зернятку.

На 10 малихъ зерняткахъ, оба хора на перемѣну: „Богородице Дѣво . . .“

Веѣ разомъ: „Слава Отцу и Сыну и святому Духу . . .“

Проводникъ або проводница: Розважмо друге танецтво, якъ Пресвята . . . (стр. 59—78.)

Веѣ разомъ: „Отче нашъ . . .“ на другомъ великомъ зернятку.

По сконченю пятьохъ десятокъ веѣ разомъ заспѣвають кожного разу другу пѣснь або въ молебна „За веѣхъ молилися благая . . .“ стр. 91. 92. На концу читас проводникъ слѣдуючу молитву:

12. Концева молитва.

Дякуємо Тобѣ Премилостивый Боже за ти всѣ ласки, яки Ты намъ удѣливъ черезъ отен наши недостойни молитвы. Не на наши заслуги покладаємо упованє, але на Твое милосердіє. Благаємо Тя заразомъ о всѣ ласки потрібни намъ до житя праведного. Дай нашимъ умамъ познанє Твоихъ законувъ и Твоєи св. волѣ, пановни серця наши страхомъ Божимъ и загрѣй насъ до звернуваня християньскихъ чеснотъ на Твою честь и славу.

Ми справдѣ негідни вислуханы, але до Тебе звертаємо ся Мати милосердія, Дѣво Маріє! Прийми той рожевній вѣночокъ молитовъ, якій унесли Твои убоги дѣти, своими недостойними устами и сердцемъ на славу Пресвятой Тройцѣ и на Твою честь и прославленє. Принеси наши покорни молитви Сынови Твому и Богови нашому за св. католицку Церковъ, за розширенє св. вѣри, за наверненє еретиковъ, схизматиковъ и грѣшниковъ, о миръ на цѣломъ свѣтѣ; за нашихъ родичѣвъ и свояковъ, за всѣхъ терпячихъ и недужихъ, за всѣхъ невинно переслѣдованыхъ, за нашихъ приятелѣвъ и всѣхъ, що намъ добре роблять, за всѣхъ, що насъ нелюблять, ворогують на насъ або намъ що злого роблять, за всѣхъ, що потребууютъ помочи зъ нашихъ

молитовъ. Ровножь за всѣ души въ чистилищи перебуваючи; въ конци помилуй всѣхъ тутъ насъ, що зобрали ся на отдаванѣ Тобѣ належной чести.

Моли ся за наше село (мѣсто), щоби насъ Богъ заховавъ одъ заразы, голоду, огню, войны, бурѣ, неурожаю, та одъ всякой нужди. Моли ся, Милосердна Мати, за всѣхъ насъ грѣшныхъ нинѣ и въ часѣ нашей смерти, що би ми праведно зийшовши изъ сего свѣта, въ небесномъ царствѣ вразѣ зъ Тобою и всеми Ангелами и Святыми славили Бога въ Тройцѣ святой единого, Аминь.

РОЗВАЖАНЕ ТАИНЪСТВЪ.

„Госноди Ісусе Хрїсте, Сыне Божїй, по-
милуй мя грѣшнаго!“

. Радостни тайнства.

1. Благовѣщенє и воплощенє Сына Божого.

„Духъ святыи найдетъ на тя, и сила вышняго осѣнитъ тя; тѣмже и раждаемое свято, наречетъся Сынъ Божій. (Св. Лука I. 35.)

1. Розважмо, якъ Пречиста Дѣва Марія Господа нашего Іисуса Христа одъ Духа Святаго зачала.

Архангелъ Гавріилъ, посланный одъ Бога у Назаретъ до Преч. Дѣви Маріи, такъ Ёї поздоровляе „Радуйся благодатная, Господь съ Тобою“ : Оповѣщує Ёї, що вона буде Матерією Сына Божого. Пресв. Дѣва почувши таку щасливу вѣсть, що Ёї Богъ выносить на такъ високе достоинство, не гордить ся, аїи не величає ся, але покорнимъ сердцемъ видповѣдає Ангелови: „Се раба Господня, буди мнѣ по глаголу Твоему“.

Учи ся християнине одъ Преч. Дѣви покоры и проси Ёѣ о даръ смиренности; то чеснота, яку свѣтъ маловажить, за се она Богови вельми мила, а намъ хосенна, Поздоровлий Марію зъ такою пошаною, зъ якою Ёї Ангел поздоровлявѣ.

1 Отче нашъ, 10 Богородице Дѣво, 1 Слава Отцу.

2. Пресвята Дѣва посѣщує съвѣту Єлисавету.

„Воставши же Маріямъ во дни тыя, иде въ гѣрняя съ тщаніємъ въ градъ Юдовъ и вниде въ домъ Захаріинъ и цѣлова Єлисаветъ. (Лук. I. 39, 40.)

2. Розважмо, якъ Пречиста Дѣва Марія посѣщаючи св. Єлисавету, Господа нашего Ісуса Христа носила.

Скоро лишъ Преч. Дѣва довѣдала си одъ Ангела, що єї стара, доси бездѣтна своячка Єлисавета, зъ незвичайного Бо-

жого милосердія має породити сына, такъ заразъ посѣщила до неѣ, щобы вразъ зъ нею тѣшити ся и єї услугувати.

И коли Марія пришла до дому Захаріи, она перша витає Єлисавету, а та наповнена Святимъ Духомъ закликала: „Благословенна Ты въ женахъ и благословенъ плодъ чрева твоего. И откуда миѣ сіє, да принде мати Госнода моего къ миѣ?“

И такъ Єлисавета урадувала ся приходомъ Маріи, а Іоаннъ zostавъ очищенимъ одъ первородного грѣха.

Учи ся християнине одъ Преч. Дѣвы ближнього любити. Хто ближньому служитъ и добре робить, той самому Богови услугує и заявляє любовь. Безъ любви ближнього нема правдивои любви Бога: „Аще кто речеть, яко люблю Бога, а брата своего ненавидить, ложъ єсть: ибо не любий брата своего, єгоже видѣ, Бога Єгоже не видѣ, како можетъ любити?“ (I. Іоанъ IV. 20.)

1 Отче нашъ, 10 Богородице Дѣво, 1 Слава Отцу.

3. Рождество Христове.

„И роди сына своего первенца и повить єго и положи єго въ яслехъ“. (Св. Лук. II. 7.)

З. Розважмо якъ Преч. Дѣва Марія Го-
спода нашего Ісуса Христа породила.

Ісусъ Христось, Сынъ Божій, створитель неба и землѣ, могъ уродити ся въ наибольшей славѣ и богатствѣ. Однакъ родивъ ся въ Вифлеємѣ, въ убогомъ вертепѣ на соломѣ, въ убогихъ яслахъ, новитый въ целены.

Такимъ способомъ хотѣвъ насъ Спаситель научити, щоби мы не привязували ся до богатства и земскихъ достатковъ, а за се шукали небесныхъ добръ и скарбовъ, бо они потрібни для спасеня нашихъ душъ. Проси Марію о ласку, щоби ты бувъ доволенный зъ твого убожества и долѣ, та щоби ты не завидувавъ другимъ щастя та поводженя памятаючи на слова Спасителя: „Блаженни нищии духомъ, яко тѣхъ естъ царствіе небесное. (Лук. VI, 20.)

1 Отче нашъ, 10 Богородице Дѣво, 1 Слава Отцу.

4. Марія жертвує Ісуса въ храмъ. (Стрѣтеніє.)

„И егда исполниша ся дніе очищенія ся, по закону Моїсеову, вознесоста его во Іерусалимъ, поставити его предъ Господемъ“. (Св. Лука II, 22.)

4. Розважмо, якъ Пречиста Дѣва Господа нашего Ісуса Христа въ храмъ принесла.

Въ старомъ завѣтѣ було приказано въ Моїсеевихъ приписахъ, що кожда перша дитина, мужского пола має бути пожертвована Богови въ Єрусалимской святини, а кожда мати має поддати ся свого часу обрядови очищеня по народженю дитини и принести приписану жертву въ церквѣ.

Марія вишовняє точно той припис, приносить свого Сына до храму, щоби Ёго пожертвovati Небесному Отцю и за Него принести жертву. Поддає ся и обрядови

очищена, хочь до сего Пречиста Божа Мати зовсѣмъ не була обовязана.

Набожний християнине! И ты будь послушній всѣмъ законамъ по примѣру Божои Матери. Проси Єї о ласку, щоби ты радо и совѣтно заховувавъ зановѣды Божи и церковни, выновиявъ вѣрно обовязки свого стану и покликаня, та шанувавъ и слухавъ твоихъ настоятелѣвъ свѣтскихъ и и духовныхъ.

1 Отче нашъ, 10 Богородице Дѣво,
1 Слава Отцу.

**5. Исусъ дванайцятьлѣтній въ Єрусалимской
церквѣ.**

„И бысть по тріехъ днехъ обрѣтоста Єго въ церкви, сѣдищаго посередѣ учителей, и послушающаго ихъ, и вопрошающаго ихъ“. (Св. Лука 2, 46.)

**5. Розважмо, якъ Пречиста Дѣва Марія
Господа Нашого Исуса Христа въ церквѣ
знайшла.**

Въ Мойсейовомъ законѣ було приписано, щоби вси Израильтяне ишли на Пасху до Єрусалиму, брали въ церквѣ участь въ богослуженяхъ и ту обходили Велик день. То робили св. Іосиф и Пресв. Дѣва каждого року. Коли Іисусъ мавъ дванайцять лѣтъ, они идучи до Єрусалиму взяли Іисуса зъ собою. Вертаючи ся до дому, неспостережено полишили дѣтя Іисуса въ Єрусалимѣ. Коли се Преч. Дѣва и св. Іосиф спостерегли, зъ великою журбою почали Ёго шукати и доперва третого дня знайшли Ёго въ єрусалимской церквѣ: Вонъ сидѣвъ посередъ учителѣвъ закону, слухавъ ихъ и занитивавъ.

Вѣрний християнине! Учи ся одъ св. Родини радо ити до церкви, тамъ побожно молити ся и уважно слухати слова Божого. А если коли нещасный згубишь Іисуса черезъ грѣхъ, то шукай Ёго пильно, а знайдешъ въ покутѣ и сповѣди.

Страстни Тайньства.

1. Исусъ въ оливномъ городѣ заливае ся кровавимъ потомъ.

„Виеть же потъ его яко капли крове каплющя на землю“. (Св. Лука 22, 44.)

1. Розважмо, якъ Господь нашъ Исусъ Христосъ кровавымъ потомъ заливавъ ся.

Спаситель въ оливномъ городѣ перебувае тяжку муку въ душѣ на видѣ своихъ страстей; молить ся зъ подданемъ ся на волю небесного отца: „Отче, аще волиши мимонести чашу сѣю отъ мене, обаче не моя воля, но твоя да будетъ“. А коли на- дойшли на него навѣтъ болѣ конаня, то ще пильнѣйше моливъ ся и кровь-виступила зъ Него: „быеть же потъ его яко капли крове каплющя на землю.“

Невинний Ісусъ принявъ добровольно на себе такі тяжкі муки за наши грѣхи — и Марія вповѣрилася зъ своимъ най-дорозшимъ Сыномъ.

И ты врязъ зъ Ними уболѣвай и кай ся за свои грѣхи, бо и ты зъ грѣхами твоими спричинивъ ти страданя.

2. Ісуса бычуютъ.

„Тогда убо Пилать поять Ісуса и би его.“ (Св. Іоаннъ 19, 1.)

2. Розважмо якъ Господа нишого Ісуса Христа бычували.

Жиди домагали ся у Пилата засуду смерти на Ісуса та кричали: „возьми, возьми, расни Его“. На се Пилать казавъ Ісуса несправедливо быти, хоч узнавъ Его за невинного. Кати здерли зъ Ісуса одѣжъ, привязали Его до стовпа и бычували Его, та цѣле св. Тѣло одъ го-

лови до стоиць поранили. То всео переносивъ Спаситель терпеливо за наши грѣхи безъ нарѣканя та покутувавъ передовѣмъ за наши тѣлесни, безетидни грѣхи.

Учи ся християнъска душе безъ нарѣканя приймати всяки кары и терѣнья за грѣхи. Бريدь ся великимъ поганимъ, нечистымъ грѣхомъ, за котрый Твой Спаситель таку тяжку мусѣвъ дати одплату.

3. Исуса вѣнчаютъ вѣнцемъ одъ терня.

„И снлетше вѣнецъ отъ тернїя, возложиша на главу Его, и трость въ десницу Его“. (Св. Маттеї 27, 29.)

3. Розважмо, акъ Господа нашего Исуса Христа тернемъ вѣнчали.

По бычованю, въ дворѣ Пилата жовнѣри хотѣли Исуса внемѣяти. Тому убрали Его въ старый багрянїй, червонїй плацъ,

уицели вѣнцъ зъ терпя и вложили Ему на голову, въ праву руку дали тростину, а кланяючи ся и утклякаючи ся кликали: „Радуйся Царю Юдейскій“. Плювали на него и были тростиною по головѣ. А Исусъ на се вѣо мовчавъ. Вонъ цѣле свое тѣло и лице та голову и свою честь при нѣсь Богови въ жертвѣ на одкуплене людского роду.

И ты християнине принеси Богови за жертву свою волю и свои мысли та бажана. Хорони ся всякихъ грѣшнихъ гадокъ, гордого и зарозумѣлого думаня о собѣ, бо и за то Божественный Спаситель много терпѣвъ. Нѣкому не докоряй неправедно, анѣ не оказуй погорды та помѣтованя чи маловажени. Учи ся одъ покорного, мовчаливого Исуса не сердити ся за кривди, яки Тобѣ хто наносить.

4. Исусъ двигаетъ тяжкій хрестъ.

„Поемне же Исуса и ведоша: и пося крестъ свой, изыде на глаголемое лобное мѣсто, еже глаголетъ ся еврейски Голгоа. (Св. Іоаннъ 19. 16. 17.)

4. Розважмо, якъ Господь нашъ Иисусъ Христосъ хрестъ посивъ.

Розважанє. Пилать осудивъ Иисуса неправедливо на смерть и передавъ Его жидамъ на розпятіє, а они розпорядили, щоби Вонъ самъ шѣсъ хрестъ, на котромъ Его мали розпяти. Иисусъ охотно пріймає хрестъ на свои рамена; збитый и скатований двигає ще такіи тягаръ. Вонъ и не въ силъ его донести, помагає Ему Симонъ Киринейскій. За тебе чоловіче двигає Синъ Божій и носить на Голгофту хрестъ зъ любови до Тебе, щоби задосить учинити за твои грѣхи.

А чому ты, на видъ упадаючого Спасителя подъ тягаромъ хреста, остаєшь холодный? Колько разовъ постановляєшь Ты поправу житя, а однакъ на ново повертаєшь до давнихъ унадоквъ!

Иисусъ Христосъ хоче, щоби и ты посивъ свой хрестъ, недуги, убожество, при-

крости, — та всяки невыгоди. Але чи ты охотно несешь сей хрестъ за Иисусомъ? Можешъ нимъ много заслужити у Бога и надолжити за свои грѣхи.

5. Иисуса розпинають на хрестъ.

„И егда прійдоша на мѣсто нарицаемое лобное, ту распяша Его, и злодѣя, оваго убо одесную, а другаго ошуюю“. (Св. Лука, 23. 33.)

5. Розважмо, якъ Господь нашъ Иисусъ Христось бувъ розпятий.

Розважанє: Коли Жида привели Иисуса на Голгофту, тамъ Его розпяти. Здерли зъ Него одѣжъ, що була присохла до ранъ, повалили на твердый хрестъ и попрививали руки и ноги острыми цвяхами до хреста, опѣся подвигнули до гори, — и тимъ побольшили Его боли. Утомлена голова не знайшла нѣгде спочинку, бо терне

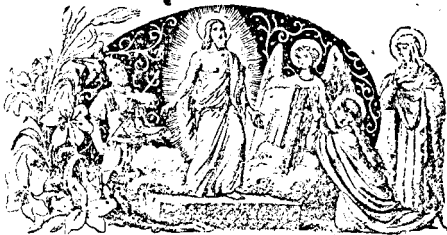
тымъ глубше вбивало ся до неи. Такъ виситъ Сынъ Божій въ невысказанныхъ болихъ помѣжъ небомъ и землею три години. Ити страшни муки и смерть вытерпѣвъ Иисусъ за насъ, щобы у насъ розбудыти любовь. Та ще передъ смертію оддає насъ въ ошѣку своєї Матери, кажучи: „Жено, се Сынъ Твой“.

Славни таинства.

1. Воскресене Христово.

„Не ужасайте ся, Ісуса ищите Назарянина распятаго: воста, нѣсть здѣ: се мѣсто, идѣже положиша его“. (Марко, 16. 6.)

1. Розважмо, якъ Господь нашъ Ісусъ Христъ воскресъ изъ мертвыхъ.

Розважанє. Христъ воскресъ! Третього дня по своѣй смерти, встає Ісусъ изъ гроба славно и побѣдоносно на се, щобы вже нѣколи не умерати. Раны на рукахъ, ногахъ и ребрахъ сїяють мовъ сонце, на доказъ Его невысказаной любви до насъ. На хрестѣ заявивъ свою любовь, а у воскресенію свою силу и блескъ. Зъ превеликою радостію и вѣличностію мусимо визнавати, що Ісусъ побѣдивъ своєю смертію діавола, а чоловіка увѣльнивъ зъ его неволѣ. Мы нѣколи не будемо въ станѣ

Ѣму за се належно подяковати. А однакъ с много нещасливихъ людей, якихъ Ісусъ перазъ, висвободивъ зъ подъ власти діавола, однакъ они на ново сами вручають ся Ѣму въ неволю.

Побожный христіанине! Якъ Христосъ славно воскресъ, такъ и мы воскресемо, если будемо жити праведно. Отже воскресни найперше зъ гробу грѣховъ и больше до нихъ не вертай.

2. Вознесеніе Г. Н. І. Христа.

„И сія рекъ, зряцымъ имъ взятъ ся и облакъ подять его отъ очію ихъ“. (Дѣян. Ап. 1. 9.)

2. Розважмо, якъ Господь нашъ Ісусъ Христосъ вознѣсь ся на небо.

Розважанє. Четердесять днѣвъ по воскресенію Ісусъ вознѣсь ся славно на

небо въ присутности своихъ учениковъ. „Восхожду къ Отцу моему и Отцу Вашему, к Богу моему и Богу вашему“ сказав такъ потѣшаючи учениковъ. Дѣло спасеня довершивъ Иисусъ, и теперъ якъ побѣдитель смерти и пекла входитъ прославленный въ людской природѣ у славу небесного Отца. Тамъ сѣдитъ одесную Отца, що Ёго прославивъ и давъ имя понадъ всяке имя. Иисусъ намъ готовить мѣсце, — вставляе ся за за нами у Отца небесного.

Подумай вѣрна душе, килько Иисусъ мусѣвъ вытерпѣти, щобы намъ вислужити небо. Якъ же мы Ёму за се воддячимо ся? А якъ много на жаль людый, що сами добровольно черезъ грѣхъ вырѣкають ся неба и задля короткои пріємности або утѣхи идуть до пекла?

3. Сошествіе св. Духа.

„И исполнишася вси Духа свята и и начаша глаголати иными языки, якоже Духъ даеше имъ провѣщавати. (Дѣян. Ап. 2. 4.)

3. Розважмо, якъ Господь нашъ Ісусъ Христосъ пославъ Святого Духа.

Розважанє. По вознесенію І. Христа перебували Апостоли разомъ зъ Матерію Божою въ Єрусалимѣ. Вони молили ся и зъ туюю вижидали приходу св. Духа. Десятого дня сповнило ся ихъ бажанє и св. Духъ зійшовъ на нихъ въ видѣ огневныхъ языковъ и зробивъ на нихъ велику перемѣну. Они, що були слаби, холодни, боязливи, одъ того часу запалили ся такою любовію до І. Христа, що смѣло ници проновѣдати науку Христову и охотно приносили за Него въ жертвѣ своє житє.

О кобы и серця наши перемѣнили ся и запалили ся горячою любовію Божою. Щобы се стало ся, просѣмъ о дари св. Духа, такъ якъ се робили Апостоли въ злуцѣ зъ Преч. Дѣвою Марією.

4. Успеніє Пр. Дѣвы Марїи.

„Въ рождествѣ дѣвство сохранила еси, во успенїи міра не оставила еси, Богородице, преставилася еси къ животу, Мати суци Живота . . .“ — Тропар на Успеніє Пр. Дѣвы Марїи.

4. Розважмо, якъ Господь нашъ Іисусъ Христосъ Пречисту Дѣву Марїю до неба взявъ.

Розважанє. По Вознесенїю І. Христа Преч. Дѣва позостала ще кольканоуцять лѣтъ на земли. Коли прїйшовъ часъ, щобы опустила сей свѣтъ. Она охотно и радо покидала ту долину слѣзъ. Марїя велажите святе, тому Єѣ смерть була солодка, лагодна. Якжешъ радо ишла до Свого Сына? А зъ якою любовїю витає Єѣ Іисусъ? Ангели идуць Єѣ на стрѣчу, витають Єѣ и выспѣвають честь и славу. Єсть принята въ св. Церквѣ наука, що пречисте тѣло

Маріи не улягло зонсутью, але небавомъ по смерти злучило ся зъ душею и такъ Марія славно та величаво зъ душею и тѣломъ ушла до неба. Тѣшимо ся вразъ зъ Ангелами и Святыми щастемъ и славою Маріи! — Наша смерть не буде така со- лодка, якъ Ёи, бо насъ будуть застрахо- вати гадки о грѣхахъ. Але если будемо ревними слугами и почитателями Маріи, то можемо бути певни, що Она насъ возьме въ свою могучу опѣку.

Прославляй славу смерть Маріи!
Проси ЁѢ о щасливу смерть для себе и для твоихъ ближнихъ.

5. Вѣнчане Пр. Д. Маріи въ небѣ.

„Буди вѣренъ до смерти, и дамъ ти вѣнецъ живота“. — (Апокалип. св. Іоанна 2. 10.)

Розважмо, якъ Господь нашъ Іисусъ Хри- стосъ Пречисту Дѣву Марію въ небѣ вѣнчавъ.

Уозважане. Чимъ душа Маріи опустила при смерти непорочне тѣло, такъ зарязъ оглидала Бога, бо була взята до неба. ЁѢ Богъ вывысшивъ понадъ всѣхъ Ангеловъ. Ангели и Святи величали радо ЁѢ приходъ до неба. Бо то выбрана дочка Небеснаго Отця, Мати Божого Сына, Обручница св. Духа, Цариця Ангеловъ и всѣхъ Святыхъ, завѣдателька Божихъ ласкъ и небесныхъ скарбовъ. Она благословенна въ жепяхъ, зоря небесна; що входить до неба, щобы понадъ всѣми сотворѣнями панувати. Теперъ Она має одержати нагороду, яку ЁѢ прилагодила свята Тройця. І. Христокъ ЁѢ Сынъ вкладае на ЁѢ голову небесный вѣнецъ, дае ЁѢ скиптръ и дае ЁѢ мѣсце по правой стороны своего трону. Ангели радуютъ ся ЁѢ щастемъ. Але мы люде маемо ще больше причинъ тѣшити ся, бо Марія стала ся нашою заступницею. Се е певне, що Она за насъ всѣхъ молить ся. Се выспѣвуемо и визнаемо въ церковныхъ пѣсняхъ, але Она молить ся особливо за тыхъ, що ЁѢ до помочи взывають. — Проси ЁѢ о помочь, проси и о даръ щирои набожности до Пречистой Дѣвы и для всѣхъ сыновъ католицкои Церкви.

III.

Молебенъ до Пресвятого Серця Иисусоваго.

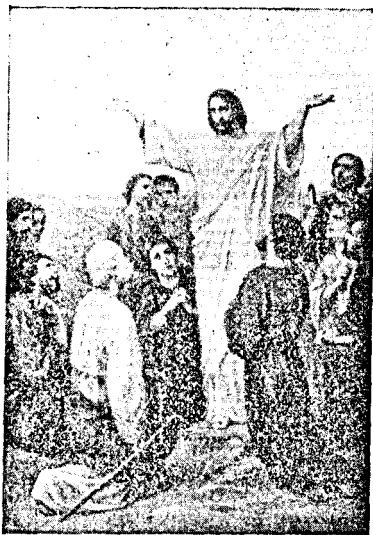
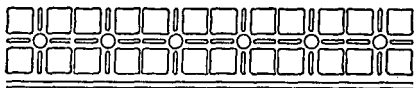
Съвящ.: Благословенъ Богъ нашъ:

Люди: Слава Тебѣ, Боже нашъ слава Тебѣ. Царю небесный: Святыи Боже: Слава: И нынѣ: Пресвятая Троице: Господи помилуй 3 р., Слава: И нынѣ: і по Отче нашъ:

Съвящ.: Яко Твое есть царство...

Люди: Аминь і съпѣвають Тропар гласъ 4.

Днесь вселенная радуется,* ибо на престолѣ Сердце Спасителя въ пламени огненнѣмъ зрится,* всѣхъ призывающихъ къ божественному пристанищу,* идѣже болѣзни душъ, и тѣлесъ исцѣляются* сего ради призови и мене, Спасе,* презирая моя согрѣшенія.

„Прїидите къ мнѣ вси труждающїи ся
и обремененнїи и азъ упокою вы.“ (Мат.
11, 28.)

Величаніє.

Величасмъ Тя, животдавецъ Хрісте, яко сподобилъ еси насъ быти причастниками щедротъ Святѣйшаго Сердца Твоего.

Стихъ: Что воздамъ Господевн о всѣхъ, яже воздаде мнѣ.

Стихъ: На него упова сердце мое, и поможе мнѣ.

Стихъ: Сердце чисто созижди во мнѣ, Боже, и духъ правъ обнови въ утробѣ моєй.

Слава: И нынѣ:

Священникъ:

Воньмимъ. Миръ веѣмъ. Премудрость воньмимъ.

Люди спѣвають Прокименъ гл. 4.

Воскликните Господевн вся земля, пойте же имени Его, дадите славу хвалѣ Его.

Стихъ: Вся земля да поклонится Тебѣ, да поеть же имени Твоему, Вышній.

Свящ.: Господу помолимся.

Люди: Господи помилуй.

Свящ.: Яко святъ еси, Боже нашъ, и во святыхъ почиваеши и Тебѣ славу возсылаемъ: Отцу и Сыну и святому Духу, нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ.

Люди: Аминь. — Велкое дыханіе да хвалить Господа.

Стих: Хвалите Бога во святыхъ Его.

Съвящ.: И о еже сподобитися намъ слышанію святаго евангелія, миромъ Господа Бога молимъ.

Люди: Господи помилуй 3 р.

Съвящ.: Миръ † всѣмъ.

Люди: И духови твоему.

Съвящ.: Премудрость, прости, услышимъ святаго евангелія отъ Матѣя святаго евангелія чтеніе.

Люди: Слава Тебѣ Господи, слава Тебѣ.

Съвящ.: Воньмимъ.

Рече Господь своимъ ученикомъ: вся мнѣ предана суть Отцемъ моимъ: и никтоже знаетъ Сына, токмо Отець: ни Отца кто знаетъ, токмо Сынъ и емуже аще волишь Сынъ открыти. Прійдите ко мнѣ вси труждающіися и обремененніи, и азъ упокою вы. Возмите иго мое на себе, и научитесь отъ мене, яко кротокъ есмь и смиренъ сердцемъ: и обрящете покой душамъ вашимъ. Иго бо мое благо и бремя мое легко есть.

Люди: Слава Тебѣ, Господи, слава Тебѣ.

По евангелию каже съвященникъ слово Боже. По томъ читася:

Иисусе, Сыне Бога живаго, открывши щедроты святѣйшаго Сердца твоего, помилуй и спаси тебе величающихъ.

Люди по кождім стихови сьнівають:

О Сьвятѣйше Сердце Ісуса, помилуй
насъ.

Сердце Ісуса, красото пресвѣтлая,
помилуй и спаси тебе величающихъ.

Сердце Ісуса, сило непобѣдимая, по-
милуй и спаси тебе величающихъ.

Сердце Ісуса, любви неизреченная, по-
милуй и спаси тебе величающихъ.

Сердце Ісуса, веселіе сердца моего,
помилуй и спаси тебе величающихъ.

Сердце Ісуса труждающихся помощи,
помилуй и спаси тебе величающихъ.

Сердце Ісуса, дѣвственныхъ цѣлому-
дріе, помилуй и спаси тебе величающихъ.

Сердце Ісуса, очисти умъ мой отъ по-
мысловъ суетныхъ, помилуй и спаси тебе
величающихъ.

Сердце Ісуса, сохрани сердце мое отъ
похотей лукавыхъ, помилуй и спаси тебе
величающихъ.

Сердце Ісуса, покрове житія моего,
помилуй и спаси тебе величающихъ.

Сердце Ісуса, надеждо въ смерти моей,
помилуй и спаси тебе величающихъ.

Сердце Ісуса, утѣшеніе мое на судѣ
твоемъ, помилуй и спаси тебе величаю-
щихъ.

Сьвящ.: Паки и паки приклоньше ко-
лѣнѣ, миромъ Господа Бога молимъ.

Люди: Госноди помилуй 3 р.

Свѣщ. читасъ голосно молитву :

Господи Іисусе Христе, Боже нашъ, изволь, да сердца наша стануть престо-ломъ любви Твоея, уста наша да повѣда-ють всецѣдную милость Твою, очеса наша да непрестанно взырають въ язву Свя-тѣйшаго Сердца Твоего, разумъ нашъ да размышляеть неизслѣдиміи совершенства Твои, память наша до сохраняетъ драгія воспоминанія милосердія Твоего. Всячес-кая въ насъ, о Господи Боже нашъ, да исповѣдаютъ неисчетную любовь Свѣтѣй-шаго Сердца Твоего. Яко благословися имя Твое, Отца и Сына и святаго Духа, нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ.

Люди: Аминь.

Свѣщ.: Помилуй насъ, Боже, по ве-лицѣй милости Твоей, молимтиса услыши и помилуй.

Люди: Господи помилуй 3 р.

Еще молимся о свѣтѣйшемъ вселен-стѣмъ Архіереи (Имкръ) Папѣ римстѣмъ, о Преосвященнѣмъ Архієпископѣ на-шемъ Митрополитѣ Кирѣ (Имркъ), о Бого-любивѣмъ Епископѣ нашемъ Кирѣ (Имркъ), о всемъ священничествѣмъ, діаконствѣмъ и иночествѣмъ чинѣ, и о отцѣхъ нашихъ ду-ховныхъ и о всей въ Христѣ братіи на-шей.

Господи помилуй 3 р.

Еще молимся Тебѣ Господу Богу нашему, о еже призрѣти на стенанія, слезы и вошь гонимыхъ вѣры католическія ради и силою благодати своея избавити и помиловати ихъ.

Господи помилуй 3 р.

Еще молимся о еже услышатися гласу моленія нашего и молитвѣ и помиловати рабовъ твоихъ украшающихъ храмъ сей святой, да благопріятна будетъ милостыня ихъ предъ престоломъ владычества Твоего, и о еже умножится числу почитателей Святейшаго Сердца Твоего и благословити почитающихъ ѿ, Господи, милостивно услыши и помилуй.

Господи помилуй 3 р.

Еще молимся Тебѣ Господу Богу нашему о еже вся крамолы и раздоры и нестройенія и раздиранія церковная утолити и отступившихъ отъ католическыя вѣры къ познанію истины обратити, вѣрныхъ же въ правовѣрїи утвердити и укрѣпити и непоколебимыхъ соблюсти, молим ти ся смиренно, услыши и помилуй.

Господи помилуй 3 р.

Еще молимся о предстоящихъ людехъ, ожидающихъ отъ Тебе великія и богатыя милости, за творящихъ намъ благая и за вся православныя христїяны.

Господи помилуй 3 р.

Милостию и щедротами и человеколюбіемъ едиnorodнаго Сына Твоего, съ нимже благословенъ вси съ пресвятымъ благимъ животворящимъ Твоимъ Духомъ нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ.

Люди: Аминь.

Съвящ.: Слава Тебѣ, Христе Боже, упованіе наше слава Тебѣ.

Люди: Слава: И нынѣ: Господи помилуй 3 р. Господи благослови.

Съвящ.: Отъ Сердца всю благодать источникъ Христосъ истинный Богъ нашъ, молитвами Пречистыя Своея Матере, Преподобныхъ и Богоносныхъ Отецъ нашихъ и всѣхъ Святыхъ помилуетъ и спасетъ насъ яко благъ и человеколюбецъ.

Люди: Аминь.

IV.

Молебенъ до Пречистой Дѣви Маріи.

Свѣяцъ: Благословенъ Богъ нашъ:

[В великодномъ часѣ: Христосъ воскресъ . . . 3 р.]

Люди: Слава Тебѣ, Боже нашъ, слава Тебѣ. Царю небесный: Святыи Боже: Слава: И нынѣ: Пресвятая Троице: Господи помилуй 3 р., Слава: И нынѣ: і по Отче нашъ:

Свѣяцъ: Яко твое есть царство . . .

Люди: Аминь і зачинають Тропарь гласъ 4.

Къ Богородицѣ прилѣжно нынѣ притецѣмъ грѣшніи и смиренніи, и припадѣмъ въ покаяніи изъ глубины душевныя: Владычице, помози милосердетвовавши на ны; потщися, яко изгибаемъ отъ множества грѣ-

ховъ, не отврати рабъ твоихъ тщицъ, тебе бо и едину заступницу имама.

Слава: И нынѣ:

Не умолчимъ никогдаже, Богородице, силы Твоя глаголати мы недостойнии; аще бо не бы ты предстала молящися за ны, кто бы насъ избавилъ отъ толикихъ бѣдъ? ктоже би ны сохранилъ до нынѣ свободны? не отступимъ отъ тебе, Владычице, твоя бо рабы спасаеши присно отъ всякія бѣды, едина благословенная.

Або замѣстъ тнхъ тропаровъ Стихира, гласъ 4.
Подобен „Скоро предвари“.

Преславную Божию Матерь и святыхъ Ангель святѣйшую* немолчно воспоемъ, сердцемъ и усты Богородицу сію исповѣдающе* яко воистинну рождиную Бога воплощенна* и молящуюся непрестанно о душахъ нашихъ.

Съвѣщ.: Воньмимъ. † Миръ всѣмъ.
Премудрость воньмимъ.

Люди спѣвають Прокимень Гл. 4.

Помяну имя твоє въ всяцѣмъ родѣ и родѣ.

Стих: Слыши дщи и виждь и приклони ухо твоє.

Съвѣщ.: Господу помолимся.

Люди: Господи помилуй.

Съвѣщ.: Яко святъ вси, Боже нашъ, и во святыхъ почиваеши и Тебѣ славу возсылаемъ: Отцу и Сыну и святому Духу, нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ.

Люди: Аминь. Всякое дыханіе стр. 8.

Съвѣщ.: И о еже сподобитися намъ слышанію святаго евангелія, миромъ Господа Бога молимъ.

Люди: Господи помилуй 3 рази.

Съвѣщ.: Мир † всемъ.

Люди: И духови твоему.

Съвѣщ.: Премудрость прости, услышимъ святаго Евангелія отъ Луки святаго Евангелія чтеніе.

Люди: Слава тебѣ, Господи, слава тебѣ.

Съвѣщ.: Воньмимъ.

І читаетъ евангелие:

Во дны оны, воставши Маріамъ, иде во горняя со тщаніемъ въ градъ Юдовъ. И видѣ въ домъ Захаринъ и цѣлова Елисаветъ. И бысть яко услыша Елисаветъ цѣлованіе Маріино, възграся младенецъ въ чревѣ ся: и исполнися Духа свята Елисаветъ. И возони гласомъ велимъ и рече: благословенна ты въ женахъ и благословенъ плодъ чрева твоего. И откуда мнѣ сіе, да пріидеть Мати Господа моего ко мнѣ; Се бо яко бысть гласъ цѣлованія тво-

его въ ушію мою, възграся младенець радощами въ чревѣ моемъ. И блаженна въро-
равная, яко будетъ совершеніе глаголан-
нымъ ей отъ Господа. И рече Маріямъ:
Величитъ душа моя Господа, и возрадовася
духъ мой о Бозѣ Спасѣ моемъ. Яко при-
зрѣ на смиреніе рабы своея, се бо отъ
нынѣ ублажатъ мя вси роды. Яко сотвори
мнѣ величіе Сильный, и свято имя его. Пре-
бысть же Маріямъ съ нею яко три мѣсяцы,
и возвратися въ домъ свой.

Люди: Слава Тебѣ, Господи, слава
Тебѣ.

По евангелію каже съвященникъ слово Боже, по
слову читаетъ:

Пресвятая Дѣво Маріе Богородице все-
милостивая, радуйся и спаси на Тя упо-
вающихъ.

Люди по каждомъ стиху спѣваютьъ:

О Маріе Мати Божа, молися за нами!

Або: Пресвятая Богородице
спаси насъ.

Або: Пресвятая Дѣво Маріе не-
порочно зачатая, радуйся и спаси
на тя уповающихъ.

Съвящ. Мати Христа Бога нашего,
радуйся и спаси на Тя уповающихъ.

Мати Предвѣчныя любви, радуйся и
спаси на Тя уповающихъ.

Мати Божія благодати, радуїся и спаси на Тя уповающихъ.

Дѣво непорочно зачата, радуїся и спаси на Тя уповающихъ.

Дѣво Херувимовъ честнѣйшая, радуїся и спаси на Тя уповающихъ.

Дѣво Серафимовъ славнѣйшая радуїся и спаси на Тя уповающихъ.

Маріє, голубице нескверная, радуїся и спаси на Тя уповающихъ.

Маріє, благовонный цвѣте нетлѣнія, радуїся и спаси на Тя уповающихъ.

Маріє, пречистый образе дѣвамъ, радуїся и спаси на Тя уповающихъ.

Маріє, Цокрове міру ширшій облака, радуїся и спаси на Тя уповающихъ.

Маріє, праведнаго Судии умоленіє, радуїся и спаси на Тя уповающихъ.

Маріє, плачущихъ утѣшеніє, радуїся и спаси на Тя уповающихъ.

Маріє, грѣшниковъ прибѣжице, радуїся и спаси на Тя уповающихъ.

Маріє Ходатаице, во Успеніи Твоемъ насъ не оставляющая, радуїся и спаси на Тя уповающихъ.

Маріє, єдина чистая и благословенная, радуїся и спаси на Тя уповающихъ.

По єім люди співають стихири на гласъ.

2. Подобень „Єгда отъ древа“:

За всѣхъ молишися, Благая, прибѣгающихъ съ вѣрою въ державный твой по-

кровь, иного бо не имамы грѣшніи къ Богу въ бѣдахъ и скорбѣхъ присно избавленія, обременени грѣхи многими, Мати Бога Вышняго! Тѣмже ти припадаемъ: избави отъ всякаго обстоянія рабы твоя.

Стих: Помяну имя твоє во всяцѣмъ родѣ и родѣ.

Всѣхъ скорбящихъ радость и обидимыхъ заступница, и алчущихъ питательница, странныхъ утѣшеніе, обуреваемыхъ пристанище, больныхъ посѣщеніе, немощныхъ покровъ и заступница, жезлъ старости, Мати Бога вышняго, ты еси Пречистая; потщися молима, снастися рабомъ твоимъ.

Слыши, дщи, и виждь и приклони ухо твоє.

Радуйся пречистая Дѣво. Радуйся честный скриптре Царя Христа. Радуйся прозябшая гроздь тайный. Радуйся дворе небесная и неопалимая купино. Радуйся всѣхъ радости. Радуйся вѣрныхъ спасеніе. Радуйся заступнице всѣхъ хрістіанъ и прибѣжище, Владычице.

Слава: и нынѣ:

Гласъ 8. Подобенъ: „На хвалу потекль“.

Радуйся вселенныя похвало. Радуйся храме Господень. Радуйся горо приосѣщенная. Радуйся всѣхъ прибѣжище. Радуйся свѣтилнице златый. Радуйся славо право-

СВЯТЫЙ СВЯТЫЙ СВЯТЫЙ

славныхъ честная. Радуйся. Маріе Мати Хріста Бога. Радуйся раю. Радуйся Божественная трапезо. Радуйся сѣне. Радуйся ручко всезлатая. Радуйся всехъ упованіе.

Або Стихира гл. 1. Самогласенъ.

Радуйся, Царице Мати милосердія, животе и сладосте и надеждо наша радуйся. Къ Тебѣ воцѣмъ изгнанніи сынове Євины, къ Тебѣ въздыхаемъ стенияще и плачуще на сей юдоли слезъ. Тѣмже убо, Предстательнице наша, оная твоя милосердная очеса къ намъ обрати. и Іисуса, благословенный плодъ чрева твоего, намъ по семъ изгнанніи покажи, о щедрая, о милостивая, о сладкая Дѣво Маріе!

Съвѣщ.: Паки и паки, приклоньше колѣнѣ, миромъ Господа Бога молимъ.

Люди: Господи помилуй 3 рази.

Молитва до Пресвятой Богородиці.

Царице моя преблагая, надеждо моя, Богородице, пріятельнице сирымъ, страннымъ предстательнице, скорбящимъ радости, обидимымъ покровительнице, зриши мою скорбь, помози ми яко странна, объду мою вѣси, разрѣши ту, яко волиши, ибо

не имамъ иныя помощи развѣ Тебе, ни иныя предстательницы, ни благія утѣшительницы токмо Тебе, о Богомати, яко да сохраниши мя и покрыеши во вѣки вѣковъ. Аминь.

Свѣщ. читаетъ Ектенію.

Помилуй насъ, Боже по величій милости твоей; молимтися услыши и помилуй.
Люди: Господи помилуй 3 р.

Еще молимся и еже сохранитися епархій сей (веси сей) и всякому граду, веси и странѣ, отъ глада, губительства, труса, потопа, града, огня, меча, нашествія иноплеменикъ, междоусобныя браны и войны: и о еже милостиву быти, благопремѣнительному, благому и челоуѣколюбивому Богу нашему, и отвратити весь гнѣвъ свой на ны движаційся, и избавити насъ належащаго праведнаго своего прещенія и помилувати насъ.

Люди: Господи помилуй 3 рази.

Свѣщ.: Услыши ны, Боже Спасителю нашъ, упованіе всѣмъ концемъ земли и сущимъ на мори далече, и милостиве милостивъ буди намъ о грѣсѣхъ нашихъ и помилуй насъ: милостивъ бо и челоуѣколюбець Богъ еси, и Тебѣ славу возсылаемъ, Отцу и Сыну, и святому Духу и нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ.

Люди: Аминь.

Съвящ.: Слава Тебѣ, Христе Боже, упованіе наше, слава Тебѣ.

Люди: Слава: И нынѣ: Господи помилуй 3 р. Господи благослови.

[В повеликоднім часѣ: Христосъ воскресе изъ мертвыхъ, смертію смерть поправъ и сущимъ во гробѣхъ животь даровавъ. Господи помилуй 3 р. Благослови.]

Съвящ.: Отпустъ.

Люди: Аминь.

Пісня при виставленю Найсв. Тайнъ.

Съвящ.: О спасительная Жертва!

Хорь: Небесную дверь отверзающая, брань востаетъ вражія, подаждь крѣпость и помощь.

Съвящ.: Єдиному во Тройцѣ Господеви.

Хорь: Да будетъ вѣчная слава, иже животь вѣчный даруетъ намъ во царствіи, аминь.

Пісня благальна.

Святый Боже, Святый крѣпкій, святый безсмертный, помилуй насъ. 3.

Отъ повѣтрія, глада, огня и войны, избави насъ, Господи. 3.

Отъ паглыя а несподѣванныя смерти, сохрани насъ, Господи. 3.

Мы грѣшніи тебе Бога просимъ, услыши насъ, Господи.

Мы грѣшніи тебе Бога просимъ, прости намъ, Господи.

Мы грѣшніи тебе Бога просимъ, помилуй насъ, Господи.

О Іисусе, о Іисусе, о Іисусе Сыне Бога вышняго, умылосердися надъ нами.

О Маріе, о Маріе, о Маріе, Дѣво и Мати Божая, причинися за нами.

О святый (имярекъ) моли Бога о насъ грѣшныхъ.

По сѣмъ съвященникъ покадивши Ир. Тайни, встае, бере в руки а обернувши ся до людей, співає:

Спаси люди твоя Господи.

Люди співають то само на переміну з съвященникомъ.

Потомъ съвященникъ співає 3-й разъ.

Спаси люди твоя, Господи, и благослови достояніе твоє.

І благословить сѣв. Тайнами люди, а покадивши 3 р., ховае до Кивота, а люди в томъ часі співають:

И исправи я и вознеси я во вѣки. Во вся дни благословимъ тебе, и восхвалимъ имя твоє во вѣкъ ѿ вѣ вѣкъ вѣка. Сподоби, Господи, въ день (вечерь) сей, безъ грѣха сохранитися намъ. Умылосердися, Господи, надъ нами, умылосердися надъ нами. Да бу-

деть милосердіе твоє, Господи, надъ нами,
якоже уповахомъ на тя. На тя, Господи,
уповахомъ, да не постыдимся во вѣки,
аминь.

Пѣсни до Преч. Дѣвы Маріи.

Пѣснь 1.

Пречистая Дѣво, Мати нашего краю,
Зъ Ангелами і Святими тя величаю.

Ти грѣшниковъ зъ тяжкою мукѣ,
Черезъ свои спасаешь руки
Не дай пропасти.

Тобѣ все Святіи служатъ, Богородице,
И мы грѣшны Тебе славимъ, о Владычице,
Цѣлымъ сердцемъ нехай мило,
Тобѣ служить наше тѣло,
Мати чистая.

Хтожь не знае ласки Твоей? Ты всехъ
спасаешь,
Въ своемъ храмѣ всемъ потребнымъ помощь
всплаешь,
Темныхъ хорихъ і уломныхъ,
Избавляешь тамъ притомныхъ,
Прошуъ и мене.

Глянь ласкаво і на мене вѣрнаго слугу,
Не давай намъ упадати въ велику тугу,
Научай всѣхъ насъ, Божа мати,
Що належить грѣшнымъ дѣлати,
Дѣво ласкава.

Прибѣгаючихъ до Тебе въ каждой потребѣ,
Знаю, що заступаешъ всѣхъ вѣрныхъ въ
небѣ,

Не выпускай по всѣ вѣки
Зъ Твоеи пресвятой опѣки
И мене грѣшного.

Подай руку въ всякой бѣдѣ слугѣ вѣрному,
Проси ласки въ Сына Твого менѣ грѣшному,
Будь Русинамъ оборона
Глянь на нихъ зъ вышнього трона
Окомъ милости.

Зъ Сыномъ Твоимъ наймилѣйшимъ, будь
намъ ласкава
Которому зъ Отцемъ и Духомъ буди честь
и слава,

Въ вѣчни вѣки не престане,
Доки свѣта сего стане,
Одъ всѣхъ слугъ Твоихъ.

Пѣснь 2.

Пресвятая Дѣво, свѣтла зорице!
Мы Тебе славимъ, наша Царице!

Мы Тя взываемъ и руки возносимъ
Спасай насъ, спасай, усердно просимъ,

Молись за нами, о наша Мати!
Не дай намъ довше въ грѣхахъ зѣстати!
Мы Тя взываемъ и т. д.

Мы лишь на тѣло наше взирали,
На душу нашу не памятали!
Мы Тя взываемъ и т. д.

Мы въ грѣхахъ свѣта утѣху мали,
О страшномъ судѣ не памятали!
Мы Тя взываемъ и т. д.

Щожь тогда будемъ грѣшнїи робити,
Якъ Сынъ Твой приїде насъ всѣхъ судити?
Мы Тя взываемъ и т. д.

Вѣнь насъ пытати о тоѣ стане,
Чи мы такъ жили якъ Христїяне?
Мы Тя взываемъ и т. д.

Вѣнь насъ спытає, що мы здѣлали
Для неба, Бога и Ёго славы?
Мы Тя взываемъ и т. д.

Додай намъ силы зъ грѣхѣвъ повстати,
Одъ Твого Сына милѣсть дѣстати
Мы Тя взываемъ и т. д.

Передъ Тобою мы прирѣкаемъ,
Що одь теперь ся уже покаемъ,
Мы Тя зываемъ и т. д.

Старатись будемъ побожно жити,
Бога хвалити, а не грѣшити.
Мы Тя зываемъ и т. д.

Допоможи намъ Пречиста Мати,
Що приреклисьмо всегда сповняти.
Мы Тя зываемъ и т. д.

Пѣснь 3.

Веселися горный Сионе,
Украйся небесный троне;
Се бо по рождествѣ Дѣва,
Грядеть по смерти жива.
Марія, Марія, Марія.

Избранная отъ всѣхъ едина,
Возносится нынѣ до Сына,
Зь Ангелами царствовати,
И людей заступати.
Марія, Марія, Марія.

Играй, воспой сладко Давиде,
Идетъ царица по побѣдѣ,
Во злато облеченна,
Звѣздами окруженз
Марія, Марія, Марія.

Красотою превосходяща,
Яко солнце надъ всѣхъ свѣтяща
Въ чоловѣческомъ тѣлѣ,
Одесную Весилы.

Марія, Марія, Марія.

Сынъ Матерь родную чувствуетъ,
Отецъ дщери царство даруетъ ;
Духъ святой обручаетъ,
Что ближняя увѣряетъ.

Марія, Марія, Марія,

Ангелскія лики спѣвають,
Владычицу свою витають.
Отъ всѣхъ родовъ избрана,
Имъ на царство вѣнчана

Марія, Марія, Марія.

Торжествуютъ святыхъ соборы,
Совокупно ангелскіи хоры.
Надежду оглядаютъ

Да славить ся, взываютъ :

Марія, Марія, Марія.

О Маріє, Твои мы дѣти,
Дажь намъ Тебе въ небѣ узрѣти,
Бога въ Троици хвалити,
Имя Твое славити.

Марія, Марія, Марія.

Пѣснь 4.

Свѣтло небо съ Ангелами веселися днесь,
Возиграйте горы, холмы и ты роде весь
Отъ неплоды раждается,
Съ Нею миръ обновляется;
Дѣва Марія.

Нынѣ всѣ Пророки вѣстити перестали,
Юже во ветхомъ завѣтѣ изображали
Отъ всѣхъ родовъ здѣ избранну,
Дѣвицу неизмазанну,
Днесь явственно, торжественно
Миръ привѣтствуетъ.

Царица небесна на земли родилась,
Изъ Ея волѣ Слово Боже воплотилось,
Время послѣдняго вѣка,
Дабы спасти челоуѣка,
Изволивый, устроивый,
Яко самъ изволи.

Кій разумъ достойно пѣсни Дѣвъ составитъ,
Звѣзды служатъ, солнце поеть луна Ю
славить,
Уста отверзи намъ брэнна,
Да будетъ намъ откровенно,
Благодатно и понятне,
Божое дѣло.

Кто сію представленну собѣ обрѣеть
Той на животъ вѣчный въ сей жизни ся
надѣеть,

Бога въ Тройцы оглядати,
Єя помощь прослѣвляти,
Со святыми, кунно всеми,
На вѣки вѣковъ.

Пѣснь 5.

Радуйтеся Ангеловъ лики,
Грядеть до насъ Матерь Владыки,
Гавриилъ Єй вѣсть принесе,
Сынъ зоветъ Тя до небесе,
Прійди, прійди зъ земли свѣта,
Мати Нового Завѣта,
Мати всехъ живущихъ.

Апостолы суть облаками
Принесени, и со слезами
Въ Гетсеманіи предстали,
За Царицею рыдали:
Грядешь отъ насъ, о Царице,
Гряди, гряди голубице,
Гряди голубице.

Якъ Єй тѣло на руки взяли,
Тѣмы ангеловъ гласити стали:
Возъмѣть врата Князи ваша,
Се грядеть утѣха наша,
Давно отъ насъ ожиданна,
Богоматерь міру знана,
Богоматерь знана.

Старѣйшіи ангеловъ лица,
Срѣтающе душу Дѣвици,
Все любезно окруживше,
Главы своя приклонивше,
Другъ ко другу приникають,
Арфы свои устрояють,
Арфы устрояють.

Царь предвѣчный съ вои неходитъ,
Ея душу во царство вводитъ,
Честь оддалъ Ей материну,
Поиде ближайше ко Сыну;
На престолъ посаждена,
Въ солнце свѣтло облечена,
Въ солнце облечена.

Торжественно въ небо впровадилъ,
Близъ себе Ей мѣсто приладилъ,
Увѣнчалъ Ю короною,
Отъ престола причастною,
Подъ нозѣ Ей мѣсяць дано,
И такъ отъ всѣхъ восклицано,
И такъ восклицано.

Витаємъ Тя, Царице давна,
Воеводою въ мірѣ преславна,
Ты надъ всѣхъ насъ прославлена,
Съ Сыномъ Богомъ посаждена:
Во вѣкъ вѣка царствовати,
За весь міръ Творця благати,
За весь міръ благати.

Ублагайже благословенна,
Преблагаго Бога рожденна,
Въ Твоемъ нынѣ успеніи,
Да всѣ будемъ воспомнени,
Предъ престоломъ Святѣйшого,
Сына Тя любезнѣйшого,
Сына любезнѣйшого.

Пѣснь 6.

О всепѣтая Мати; (2)
О Мати, Мати благодати,
О Мати, Мати благодати — исполнена,
Исполнена благодати
Пречистая Дѣво Мати
Помилуй насъ.

Подъ Твою милость прибѣгаемъ, (2)
Подъ Твои святы омофоры,
Грѣшніи со лжи и двори — прибѣгаемъ.
Прибѣгаемъ къ Тебѣ Мати,
Сподоби насъ благодати,
Сына Твоего.

Милосердія двери (2)
Отверзи намъ благословенная,
Отверзи намъ Дѣво честная — Христіянамъ.
Мы грѣшніи Тебе просимъ,
Руцѣ наша превозносимъ,
Помилуй насъ.

Чудесна въ державнѣй коронѣ,
Чудесна въ сей святѣй иконѣ,
Въ Церквѣ Пречиста лелія,
Въ олтарѣ чудесна Марія — поставлена,
Помилуй мя осуждена
Во вѣки вѣковъ.

Пѣснь 7.

Всѣхъ Царице, Владычице, —
Бога Мати, вѣкъ нашъ златый,
Прійми сіе моленіе —
Гласъ къ Тебѣ посланъ :

Насъ сохрани глада, войны, —
Наглой смерти, и даждь стерти
Враговъ главы, всѣхъ прослави
Вѣрныхъ Христіанъ.

2 Даруй мирно въ свѣтѣ жити,
Бѣсовъ силы покорити.
Вступишь къ Сыну, за провину
Незабуди, избавь люди,
Отъ печали, бы попрали
Лютыхъ Агарянь.

Ангель хоры, всѣ соборы, —
Поють Тебѣ пѣсни въ небѣ
Всегда славно, непрестанно, —
Тя величаютъ.

Вси земнии, во пѣніи —
Всѣми лики и языки,

Що то Мати, благодати —
Ти возглашають.

2. Небесъ Творця Ты умолишь,
И праведный гнѣвъ утомишь,
Що желаєшь, розпращаєшь
Людемъ въ мiрѣ, когда въ вѣрѣ
Тя велявляють, прославляють
И величаютъ.

И ктожь може, о Госпоже
Не признати, що Ты Мати;
Той чоловікъ, отъ вѣка въ вѣкъ
Буде проклятый.

Но всѣ знаємъ и зываемъ —
Ты пречиста Мати иста,
Твои чуда, славнiй всюда
И благодати.

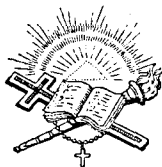
2 О Царице всего свѣта,
Не дай скорби, пошли лѣта
Благодатнiй, всѣмъ прiятнiй,
Вѣрнымъ сынамъ Христiянамъ,
Да во вѣрѣ и во мiрѣ
Тя прославляють.

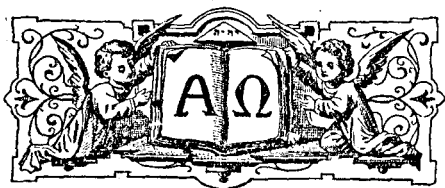
Лийтесь воды, во вся роды —
Шумѣть рѣки по всѣ вѣки,
Птицы, звѣры и зефіры —
Дайте своiй гласъ.

Всѣ державы и дубравы —
Пойте явѣ матеръ славы;

Луна и свѣтъ честно гласѣтъ
На всякъ день и часъ.

2 О пречудна всѣхъ Госпоже,
Ктожь вознѣти Тя возможе,
Не удољни умы вольнѣи,
Щобъ славили Твои силы:
Мы же просимъ, гласъ возносимъ,
Дѣво спаси насъ.

V.

Благословеніе Вервицы Пребл. Дѣвы
Маріи.

Іерей вземъ епітрахиль скѣткій, на-
чинаетъ ажеже обично: Благословенъ Боже
нашъ: Тртое: Отчинашь: Иже Твое есть
царство: Посемъ: Господъ помолнмса:

Дыкз: Господи помнй.

Бесмогчій и милостивый Господи
Боже, иже премногіа ради любве твоеа,
еюже возлюбилъ еси насъ, Сына твоего
Єдинороднаго, Господа нашего Ісуса Хри-
ста съ небесъ на землю низпослати и отъ
преблагословеннаго чрева Пренепорочныа
Дѣвы Маріи Владичицы нашеа и Бого-
родицы — Ангелъ благорѣкствующъ ей,
плоть воспріати и насъ ради крестъ и
смерть претерпѣти, и въ третій день пре-
славно изъ мертвыхъ воскреснѣти и изволнвый,
да насъ свободиши отъ работы дѣволь-

скѣа: се ѿмолѡемъ непостижимѡю благость Твою, изволи благо † словити и оскѡла † тити знамена сѣа Вервицы въ честъ и славу твоеже Родительници Сына твоего и Присно Дѣвы Марїи, Церквою твоею вѣчно вчинена; излїи на на толкъю силу Духа Святаго, аки да всакъ, иже что отъ сыхъ съ собою носитъ, и въ домъ своемъ честно сохранитъ, и на сыхъ къ Тебѣ, размышляя Тайны Божественныя, благоговѣнно помолитса, да изобываетъ спасительнымъ и постоаннымъ благоговѣнїемъ и да бѣдетъ сопричастникомъ и сообщникомъ всѣхъ благодатей, прїемществу и отпѣстовъ наданныхъ томъже моленїю сватымъ Апостольскимъ Престоломъ, отъ всякаго врага видимаго и невидимаго всегда и ксюдъ въ семъ кѣицѣ свободитъ са и ко исходѣ своемъ отъ самыа Блаженнѣйшыа Дѣвы Марїи Богородицы, исполнь благихъ дѣлъ тебѣ представити са сподобитъ са:

Милостїю и щедротами и человеколюбїемъ Господа и Бога и Спаса нашего Иисуса Христа, емъже честь и слава подобаетъ со Тобою, безначальнымъ Отцемъ, и съ пресватымъ Духомъ въ вѣки вѣковъ. Аминь.

Кропите же и священной водою глаголя:

Благословляютъ са и окропляютъ са знаменїа сѣа вервичная окропленїемъ воды

сѣмъ священникѣмъ, благодатно пресвѣтаго
Духа къ намъ Отца † и Сына † и свѣ-
таго Духа † Аминь.

Отпустъ.

Нотатка: Каждый ерей членъ „Perseverantiae
sacerdotalis“ або „Adorator“ має власть зъ знакомъ
св. Хреста благословити и на благословену коронку
надати ще такъ званый „крижацки одпустъ“.

VI.

Чинъ благословенія и вложенія Парамана
Непор. Зач. Дѣвы Марїи.

Іерей вземъ епітрахилъ свѣтлый тво-
ритъ начало обычное: Благословенъ Богъ
нашъ: Трисвѣтое: Отче нашъ: Иже твоѣ
есть царство.

Господъ помолнмса: Господи по-
мниди:

Господи Іесусе Христе изколимый об-
леченса въ покривало нашея смертности,
Твоея благоустини щедроты смиреннѣ оу-
молемъ, да родъ сей одѣканїа, иже въ
честь и память Пренепорочнаго Зачатїа
Блаженнїкїиша Дѣвы Марїи оуставнса,
а такожде и въ онъ облеченны да молатса
о обновленїи злыхъ нравшвъ челоуѣческихъ,
благо † словити изколиши, такъ да рабъ
(-а, -ы) сей (-а, -и) сиухъ оупотребивый,

(шаа — шін) тоаже Преса. Дѣвы Маріи предстательствомъ и въ Тебѣ шблеишса сподобитса: Ибо Ти еси Царь мира и Спасъ душъ нашихъ и Тебѣ слава возсидаемъ со безначальнымъ Отцемъ и пресватымъ и животворящимъ Духомъ и нинѣ и присно и въ вѣки вѣковъ. Аминь.

Кропите Парамавъ водою священою глаголя:

Благословляются и окропляются Параманы сѣа окропленіемъ воды сѣа священнойа, благодатію Пресватаго Духа въ Има Отца † и Сына † и святаго Духа † Аминь.

И вкладаетъ глаголя:

Воспрійми брате (сестро) параманъ сей Непорочнаго Зачатіа Преса. Дѣвы Маріи, какъ да еа предстательствомъ ветхаго человекка извакса и отъ всякіа скверны грѣховныа очищенъ, тойже носиши безъ порока и въ животъ вѣчный видиши: О Христѣ Исусѣ Господѣ нашемъ. Аминь.

И азъ властію мнѣ данною, воспріемлю та въ общеніе всякихъ благъ духовныхъ, совершаемыхъ за благодатію Божіею въ Собраніи Клериковъ общезителныхъ и привѣлаемъ сватаго Апостолскаго Престола оудѣленныхъ: Въ имя Отца † и Сына † и сватаго Духа † Аминь.

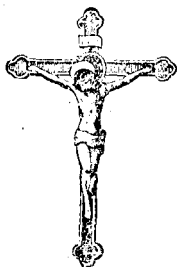
Отпустъ: Окропляетъ воспрѣятыхъ священою водою и вписуеъ имена. И приклонь колѣнѣ съ воспрѣятыми глаголя :

БѢДЪ Господи Исѹсе Хрїсте благословенный, въ Навсвятѣйшыхъ Тайнахъ оутаенный.

Наи бѢДЕ благословенне Пресвѣте и Непорочне Зачатїе, Преч. Дѣвы Марїи.

(Отпустъ 300 дн. Левъ XIII. 1878.)

VII.

Чинъ благословенія и вложенія Парамана Слад. Сердца Ісуса Хріста и Матере Милосердія.

Іерей вземъ епітрахуль свѣткій тво-
ритъ Начало обычное: Благословенъ Богъ
нашъ: Трисъвѣтое: Отчenanъ: Іко Твое
есть царство: Господъ помолимса: Го-
споди помилуй.

Господи Ісусе, иже неизреченное бо-
гатско Серца Твоего Церкви Оврдчницы
Твоей осокеннымъ благодареніемъ любви
отверзый: сей Параманъ благодаренъ пе-
чатію Серца Твоего, изволи благо ꙗ-
словити, акъ да всакъ, иже, его благо-
вѣкію носити бѣдетъ, предстательствомъ
Блаженныа и милостивѣкіша Родителк-

нищи Твоеѡ Марїи, добродѣтельми и дарамн небесными обогатити сѡ сподобитсѡ: Иако твое вѣсть царство и сила и слава во вѣки вѣковъ. Аминь.

По семь окропляетъ Парамань священою водою глаголя:

Благословаетъ сѡ и окроплетъ сѡ Параманъ сей окроплєніємъ воды сѡ свѣщенныѡ и благодатию Пресвѣтаго Дъха въ имя Отца † и Сына † и свѣтаго Дъха † Аминь.

Вкладаетъ же Парамань глаголя:

Воспрїими Брате (Сестро) сей Параманъ свѣтѣйшаго Сердца Исусаова, наже предбрашенъ въ честь и память любеи и страсти егво, застѣплєніємъ Блаженныѡ Дѣви Марїи, Матери Милосердіѡ, Божїѡ благодати изобылїе, и плодъ вѣчныѡ славы садчити сподобыши сѡ: Милостїю и щедротами Господа и Бога и Спаса нашего Исуса Христа емѣже слава честь и поклонїе во вѣки вѣковъ. Аминь.

Бластїю мнѣ данною, воспрїемаю тѡ въ сопричастїе всѡихъ благъ дъховныхъ совершаемыхъ за пособїемъ, благодати Божїѡ въ общенїе къ Мїссїонаровъ Облатовъ Непорочныѡ Дѣви Марїи въ имя Отца † и Сына и свѣтаго Дъха. Аминь.

Окропляетъ воспріятого священою водою и
отворить Отпустъ дие :

Слава Текѣ Христе...

Послѣдиже купно съ воспріятымъ приклонь ко-
лѣнѣ глаголетъ молитвицу, юже поручаетъ ся
воспріятому :

Исѣсе тихій и смиренный Серцемъ.
Зажлай мое сердце на взоръ Серца
Твоего (300 дн. одишетъ).
Маріе, Мати ласки,
Мати милосердіа,
Ты насъ одъ ворага стережи, а въ го-
дини смерти прійми — Яминь!

Содержаніє.

Стор.

I.

Молитвы обычныя.	7
Длужносци християнина.	11
Короткий Катехизм.	14

II.

Що то Рожанецъ Пречистой Дѣвы Маріи?	28
Исторія Рожанца	30
Чи Рожанецъ противить ся восточному обряду?	32
Молитва Рожанцева є гарна и хосенна	35
Св. Церковъ високо цѣнить рожанцеву молитву, захвалює и поручає ю.	39
Коротка наука о живомъ Рожанцу.	40
Загальни постановы для союза живого Рожанця.	41
Одпусти надани веѣмъ вѣрнымъ, котри сами молять Рожанецъ.	43
Одпусти для членовъ живого Рожанця.	45
Постановы зглядомъ набожного союза „Живого Рожанця“ у епархіи крижеванскои.	46
Способъ моленя Рожанця для поодинокихъ особъ.	50
Способъ спильного моленя Живого Рожанця.	52
Концева молитва.	55
Радостни тайнства.	59
Страстни тайнства.	66
Славни тайнства.	73

	Стор.
III.	
Молебень до Пресв. Серця Ісусового.	80
IV.	
Молебень до Пречистої Дѣвы Маріи.	88
Піснн до Преч. Дѣвы Маріи.	98
V.	
Благословеніє Вервицы Пречл. Дѣвы Маріи.	110
VI.	
Чинъ благословенія и вложенія Парамана Непор. Зач. Дѣвы Маріи.	113
VII.	
Чинъ благословенія и вложенія Парамана Слад. Серця Ісуса Хріста и Матере Мило- сердія.	116

